

VIII. Akademiske grader

A. Prisspørgsmål

1. Besvarelse af prisspørgsmålene i geografi og geologi for året 1977

Til besvarelse af de for året 1977 udsatte prisspørgsmål i geografi A og geologi C (Universitetsavisen 4. årgang, nr. 19 af 11. november 1976, side 3) indkom i året 1979 3 besvarelser, hvoraf to fik tildelt guldmedaille og en sølvmedaille.

Forfatterne til de med guldmedaille belønnede afhandlinger fandtes at være:

Cand. scient. Jesper Bartholdy (geografi A) og
cand. scient. Paul Martin Holm (geologi C).

Forfatteren til den med sølvmedaille belønnede afhandling fandtes at være:

Cand. scient. Thorkild Thomsen.

2. Besvarelse af prisspørgsmålene for året 1978

Til besvarelse af de for året 1978 udsatte prisspørgsmål (Universitetsavisen 5. årgang, nr. 20 af 24. november 1977, side 3 ff.) indkom i året 1979 22 afhandlinger, hvoraf 6 fik tilkendt guldmedaille og 11 sølvmedaille.

Forfatterne til de med guldmedaille belønnede afhandlinger fandtes at være:

Stud. mag. Christian Horst (kultursociologi)

stud. med. Per Cantor (medicin A)

stud. med. Peter Skøtt (medicin D)

stud. mag. Nina Rosenstand (filosofi A)

stud. mag. Henrik Brockdorff (klassisk filologi)

cand. scient. Torben Brender Andersen (astronomi).

Forfatterne til de med sølvmedaille belønnede afhandlinger fandtes at være:

Stud. mag. Ena Hvidberg (europæisk etnologi)

stud. med. Christian M. Jespersen (medicin C)

stud. mag. Michael Nis Lauenborg (forhistorisk arkæologi)

stud. mag. Magnus S. Magnusson (psykologi A)

stud. mag. Merete Onsberg (retorik)

stud. mag. Jørgen Bæk Simonsen (semitisk filologi)

stud. mag. Ewa Apolonia Chylinski (slavisk filologi C)

stud. mag. Per Olesen (germansk filologi B)

stud. mag. Jørgen Bram Jespersen (universitetspædagogik)

og cand. scient. Steen Toft Jørgensen (matematik A)

En af forfatterne, der blev tildelt sølvmedaille for besvarelsen af spørgsmålet i slavisk filologi C ønskede ikke sit navn offentliggjort.

Censorernes bedømmelse af ovennævnte prisafhandlinger kan fås til gennemsyn på Konsistorialkontoret.

Prisspørgsmålene for året 1980 er aftrykt i Universitetsavisen, 7. årgang, nr. 20 af 22. november 1979, side 4-5.

B. Licentiatgrader

Det samfundsvidenskabelige fakultet

Cand. polit. Flemming Dalby Jensen (statsvidenskabelig eksamen juni 1975) blev den 13. marts 1979 tildelt den statsvidenskabelige licentiatgrad. Afhandlingens titel: »Statsfinansernes indenlandske likviditetsvirkning« og »Statsgældspolitik«.

Cand. polit. Niels Lihn Jørgensen (cand. polit. jan. 1975) blev den 29. maj 1979 tildelt den statsvidenskabelige licentiatgrad. Afhandlingens titel: »Dynamisk input-output analyse«.

Det lægevidenskabelige fakultet

Cand. med. Elizabeth Bjerregaard (cand. med. vinteren 1971-72) blev den 3. januar 1979 tildelt den medicinske licentiatgrad. Afhandlingens titel: »Computerhjælp i den diagnostiske beslutningsproces«.

Cand. med. Søren Klebak (cand. med. vinteren 1966/67) blev den 11. januar 1979 tildelt den medicinske licentiatgrad. Afhandlingens titel: »Fremmedarbejderbørn/danske børn – lige vilkår?«.

Cand. med. Lene Lier (cand. med. sommeren 1964) blev den 29. november 1979 tildelt den medicinske licentiatgrad. Afhandlingens titel: »Fumlere og tumlere – nogle studier over kluntede skolebørn«.

Cand. med. Niels Michelsen (cand. med. sommeren 1965) blev den 29. november 1979 tildelt den medicinske licentiatgrad. Afhandlingens titel: »Fumlere og tumlere. – Nogle studier over kluntede skolebørn«.

Det humanistiske fakultet

Cand. phil. Henrik Stevnsborg (cand. phil. i historie vinteren 1973-74) blev den 24. april 1979 tildelt den filosofiske licentiatgrad. Afhandlingens titel: »Normer og sanktioner i et førindustrielt storbyfund. Prostitutionen i København i sidste halvdel af det 18. århundrede«.

Mag. art. Finn Hauberg Mortensen (mag. art. sommeren 1975) blev den 15. maj 1979

tildelt den filosofiske licentiatgrad. Afhandlingens titel: »Danskfagets didaktik«.

Cand. phil. Peder Skyum-Nielsen (cand. phil. i dansk sommeren 1974) blev den 23. maj 1979 tildelt den filosofiske licentiatgrad. Afhandlingens titel: »Sproglig normgivning«.

Mag. art. Ole Dreier (magisterkonferens i psykologi juni 1970) blev den 23. oktober 1979 tildelt den psykologiske licentiatgrad. Afhandlingens titel: »Familieværen og bevidsthed. – En analyse af en familie i behandling«.

Det naturvidenskabelige fakultet

Cand. scient. Paul Jannik Johansen (cand. scient. 25/11 1974) blev den 24. januar 1979 tildelt den naturvidenskabelige licentiatgrad i fysik. Afhandlingens titel: »On the proton and light particle production from central relativistic heavy ion reactions«.

Cand. scient. Anders Brandt (cand. scient. 23/5 1975) blev den 29. januar 1979 tildelt den naturvidenskabelige licentiatgrad i genetik. Afhandlingens titel: »Endodperm protein formation during kernel development of wild type and a high lysine barley mutant«.

Cand. scient. Torsten Berg (cand. scient. 2/7 1974) blev den 30. januar 1979 tildelt den naturvidenskabelige licentiatgrad i kemi. Afhandlingens titel: »Nogle tunge metalleres kompleksdannelse i dimethylsulfoxid med triphenylamin, triphenylphosphin, triphenylarsin, triphenylstibin og triphenylbismuthin«.

Cand. scient. Leif Søndergaard (cand. scient 1976) blev den 7. februar 1979 tildelt den naturvidenskabelige licentiatgrad i genetik. Afhandlingens titel: »Investigations on the paralytic syndrome and its molecular background in *Out-cold*^{ts} mutants of *Drosophila melanogaster*«.

Cand. scient. Günther Momsen (cand. scient. 8/11 1976) blev den 23. februar 1979 tildelt den naturvidenskabelige licentiatgrad i zoofysiologi. Afhandlingens titel: »Human erythrocyte 2,3-diphosphoglycerate metabolism. Effect of increasing the intracellular ratio of NADH+ to NAD+. New estimation of the

turnover through the phosphoglycerate shunt«.

Cand. scient. Kim Aaris-Sørensen (cand. scient. 7/11 1974) blev den 1. marts 1979 tildelt den naturvidenskabelige licentiatgrad i zoologi. Afhandlingens titel: »Computerized data-analysis used on a large Mesolithic faunal material«.

Cand. scient. Jens Kvist Nielsen (cand. scient. 12/8 1975) blev den 13. marts 1979 tildelt den naturvidenskabelige licentiatgrad i zoologi. Afhandlingens titel: »Host plant discrimination within the Cruciferae: Effects of various allelochemicals on feeding behaviour of *Phyllotreta* species: (Coleoptera: Chrysomelidae) with different host plant ranges«.

Cand. scient. Harald S. Hansen (cand. scient. 22/1 1975) blev den 23. marts 1979 tildelt den naturvidenskabelige licentiatgrad i biokemi. Afhandlingens titel: »Studies on prostatic glandin metabolism«.

Cand. scient. Henrik Olsen (cand. scient. 1/7 1974) blev den 4. april 1979 tildelt den naturvidenskabelige licentiatgrad i kemi. Afhandlingens titel: »Usymmetriske versus symmetriske cycloreversioner«.

Mag. scient. Svend Pedersen (mag. scient. 16/6 1972) blev den 25. april 1979 tildelt den naturvidenskabelige licentiatgrad i geologi. Afhandlingens titel: »Geologisk og tektonisk udvikling i Sydnorge i den sidste del af Proterozoikum belyst ved Rb/Sr-aldersbestemmelser fra Østfold og Agder-Rogaland«.

Cand. scient. Henrik Stendal (cand. scient. 18/6 1975) blev den 18. maj 1979 tildelt den naturvidenskabelige licentiatgrad i geologi. Afhandlingens titel: »Mineralogiske og geochemiske undersøgelser af tungminerale og tungmetaller i de arenitiske og i de argillitiske fraktioner af recente sedimenter fra det centrale Østgrønland (72-74°N)«.

Cand. scient. Gisela Sjøgaard (cand. scient. 21/9 1975 (i matematik 19/6 1968)) blev den 28. maj 1979 tildelt den naturvidenskabelige licentiatgrad i legemsøvelsernes teori. Afhandlingens titel: »Water spaces and electrolyte concentrations in human skeletal muscle«.

Cand. scient. Niels Jacobsen (cand. scient. 17/9 1976) blev den 12. juni 1979 tildelt den naturvidenskabelige licentiatgrad i botanik.

Afhandlingens titel: »Biosystematiske undersøgelser af slægten *Hordeum*«.

Cand. scient. Peter Suhr-Jessen (cand. scient. 30/1 1976) blev den 13. juni 1979 tildelt den naturvidenskabelige licentiatgrad i cellebiologi. Afhandlingens titel: »Morphogenesis of the cortical organelle. «The oral apparatus« in *Tetrahymena thermophila*«.

Cand. scient. Erik Sjøntoft (cand. scient. 28/8 1975) blev den 20. juni 1979 tildelt den naturvidenskabelige licentiatgrad i fysik. Afhandlingens titel: »Numeriske metoder til anvendelse ved forsøg på lokalisering af elektrisk aktive områder i menneskets hjerne ud fra visse elektroencefalografiske målinger«.

Cand. scient. Per Klemm (cand. scient. 4/10 1976) blev den 26. juni 1979 tildelt den naturvidenskabelige licentiatgrad i biokemi. Afhandlingens titel: »Primary structure investigations of the K88 antigen. A fimbrial protein from *E. coli*«.

Cand. scient. Nanni Din (cand. scient. 19/9 1975) blev den 28. juni 1979 tildelt den naturvidenskabelige licentiatgrad i biokemi med speciale i Molekylær Biologi. Afhandlingens titel: »The extrachromosomal rRNA genes in *Tetrahymena*: A comparative analysis of their structure and transcription«.

Cand. scient. Claus Heinberg (cand. scient. 3/2 1975) blev den 18. juli 1979 tildelt den naturvidenskabelige licentiatgrad i geologi. Afhandlingens titel: »Aragonitskallede muslinger fra det hærtnede skrivekridt på Stevns klint«.

Cand. scient. Reinhardt Møbjerg Kristensen (cand. scient. 20/2 1976) blev den 13. september 1979 tildelt den naturvidenskabelige licentiatgrad i zoologi. Afhandlingens titel: »En undersøgelse over tardigrader og gnathostomulider, hvor ultrastrukturen er brugt som et fylogenetisk og taxonomisk hjælpemiddel«.

Cand. scient. Bjarne Ulrik Jochimsen (cand. scient. 21/1 1974) blev den 14. september 1979 tildelt den naturvidenskabelige licentiatgrad i biokemi. Afhandlingens titel: »GMP-reductase – guanosine kinase – regulation«.

Cand. scient. Hans Ulrik Riisgaard (cand. scient. 6/7 1976) blev den 18. september 1979 tildelt den naturvidenskabelige licentiatgrad i

zoofysiologi. Afhandlingens titel: »Filtrering og partikelretention hos suspensionsernærende marine invertebrater«.

Cand. scient. Jørgen Schou (cand. scient. 29/8 1975) blev den 20. september 1979 tildelt den naturvidenskabelige licentiatgrad i fysik. Afhandlingens titel: »Studies on keV and eV electrons in solids«.

Cand. scient. Niels Henrik Toubro (cand. scient. 20/6 1974) blev den 14. november 1979 tildelt den naturvidenskabelige licentiatgrad i kemi. Afhandlingens titel: »Undersøgelse af thiaziridin- og diazirinsystemerne«.

Cand. scient. Palle Bo Nielsen (cand. scient. 1/6 1973) blev den 19. november 1979 tildelt den naturvidenskabelige licentiatgrad i fysik

oceanografi. Afhandlingens titel: »The exchange of water through the Danish straits related statistically to atmospheric pressure and sea level«.

Cand. scient. Per Sørup (cand. scient. 25/7 1970) blev den 21. november 1979 tildelt den naturvidenskabelige licentiatgrad i immunologisk biokemi. Afhandlingens titel: »Histocompatibility-linked immune response genes: Their discriminative potential and possible effect on antibody specificity«.

Cand. scient. Arne Rosenkrands Larsen (cand. scient. 20/12 1974) blev den 7. december 1979 tildelt den naturvidenskabelige licentiatgrad i geologi. Afhandlingens titel: »Foraminifera from off the west coast of Africa«.

C. Doktorgrader

1. Æresdoktorer

I anledning af Universitetets 500-års jubilæum blev der promoveret 26 æresdoktorer, to under Det teologiske fakultet, 5 under Det samfundsvidenskabelige fakultet, 5 under Det lægevidenskabelige fakultet, 7 under Det humanistiske fakultet og 7 under Det naturvidenskabelige fakultet.

Det teologiske fakultet:

Forstander, cand. theol. Knud Hansen og professor Sven Kjölleström.

Det samfundsvidenskabelige fakultet:

Professor, jur. dr. Sjur Brækhus, professor, jur. dr. Per Olof Ekelöf,

cand. polit. Ester Boserup,

etnografen, mag. art. Henny Harald Hansen og

grønlandsforskeren Eigil Knuth.

Det lægevidenskabelige fakultet:

Seymour S. Kety,

professor, med. dr. Carl Bertil Laurell,

professor Francis Daniels Moore,

professor John W. Severinghaus og

professor Daniel C. Tosteson.

Det humanistiske fakultet:

Kunsthistorikeren, mag. art. Merete Bodelsen,

mag. art. C. A. Christensen,

professor Jón Helgason,

forskerstipendiat, mag. art. Erik Iversen,

sprogforskeren Roman Jakobson,

filosoffen Paul Ricoeur og

forfatteren Villy Sørensen

Det naturvidenskabelige fakultet:

professor, dr. med. Niels Kaj Jerne,

professor, dr. med. Herman M. Kalckar,

professor, dr. Elliot H. Lieb,

ferskvandsbiologen Gunnar Nygaard,

cand. jur. Troels Myndel Pedersen,

mag. art. Jóannes Rasmussen og

lederen af afdelingen for teoretisk fysik ved Det fysiske institut i Kiev, Vilen Strutinsky.

Fakulteterne havde forinden i skrivelser redegjort for de pågældendes videnskabelige indsats.

2. Ordinære promotioner:

I kalenderåret 1979 har 55 ordinære promotioner fundet sted, idet der er tildelt 2 den sociologiske, 35 den lægevidenskabelige, 10 den filosofiske og 8 den naturvidenskabelige doktorgrad.

Doctores scientiarum socialium:

Ellen Brun forsvarede den 16. januar 1979 sin afhandling: »Socialist Korea; A case study in the strategy of economic development. Part I & II« samt supplerende artikler: »The Korean example of self-centered accumulation«. På embeds vegne opponerede professorerne Bo Gustavsson, Uppsala og Jon Halliday, London. Af tilhørerne opponerede lektor Lennart Nørreklit, Ålborg. Graden meddelt den 22. januar 1979.

Jacques Hersh (B. A. fra City College of New York 1957) forsvarede den 16. januar 1979 sin afhandling: »Socialist Korea: A case study in the strategy of economic development. Part III.« samt supplerende artikler: »Some problems concerning the concept of Asiatic mode of production« og »On the problem of establishing a frame of reference for a discussion of contradictions within the North Korean strategy of development and socialist construction«. På embeds vegne opponerede professorerne Bo Gustavsson, Uppsala og Jon Halliday, London. Af tilhørerne opponerede ingen. Graden meddelt den 22. januar 1979.

Doctores medicinae:

Cand. med. Niels Henrik Diemer (cand. med. vinteren 1971-72) forsvarede den 14. december 1978 sin afhandling: »Glial and neuronal changes in experimental hepatic encephalopathy. A quantitative morphological investigation«. På embeds vegne opponerede professorerne, dr. med. H. Pakkenberg og dr. med. Patrick Sourander. Af tilhørerne opponerede ingen. Graden meddelt den 4. januar 1979.

Cand. med. Bo Dupont (cand. med. sommeren 1966, Århus) forsvarede den 21. december 1978 sin afhandling: »Immunogenetic aspects of the human mixed lymphocyte culture reaction«. På embeds vegne opponerede professor, dr. med. Morten Simonsen og lektor, dr. med. Søren Freiesleben. Af tilhørerne opponerede ingen. Graden meddelt den 12. januar 1979.

Cand. med. Hanne Prytz (cand. med. sommeren 1968) forsvarede den 4. januar 1979 sin afhandling: »Hyperimmunglobulinæmi«. På

embeds vegne opponerede professorerne, dr. med. Niels Tygstrup og dr. med. Gunnar Bendixen. Af tilhørerne opponerede ingen. Graden meddelt den 1. februar 1979.

Cand. med. Per Vestergaard (cand. med. vinteren 1946-47) forsvarede den 6. februar 1979 sin afhandling: »The multicuvette general analytical system for combined multi-column chromatography and high capacity single substance and group analyses and its application to steroid analyses«. På embeds vegne opponerede overlæge, dr. med. Svend G. Johnsen, professorerne, dr. med. Ole Siggård-Andersen og dr. med. Sten Müllertz. Af tilhørerne opponerede ingen. Graden meddelt den 15. februar 1979.

Cand. med. Otto Brændstrup (cand. med. vinteren 1966-67) forsvarede den 12. december 1978 sin afhandling: »Macrophage-T lymphocyte interaction. In vitro studies of the secondary immune response to soluble protein antigen«. På embeds vegne opponerede professor, dr. med. Viggo Faber, lektor, dr. med. Iver Heron og dr. med. Bent Rubin. Af tilhørerne opponerede ingen. Graden meddelt den 16. februar 1979.

Cand. med. Kjeld Skou Andersen (cand. med. sommeren 1963) forsvarede den 15. februar 1979 sin afhandling: »Congenital pseudarthrosis of the tibia«. På embeds vegne opponerede overlæge, dr. med. E. Hjalmar Larsen og overlæge, dr. med. Svend Rosendahl. Af tilhørerne opponerede ingen. Graden meddelt den 8. marts 1979.

Cand. med. Niels Helth Lauersen (cand. med. vinteren 1966-1967) forsvarede den 19. april 1979 sin afhandling: »Investigation of prostaglandins for abortion«. På embeds vegne opponerede professorerne, dr. med. Georg H. Stakemann og dr. med. J. Falck Larsen. Af tilhørerne opponerede ingen. Graden meddelt den 9. maj 1979.

Cand. med. Troels Mørk Hansen (cand. med. sommeren 1968) forsvarede den 8. maj 1979 sin afhandling: »Cyclophosphamide and collagen«. På embeds vegne opponerede professorerne, dr. med. Jens Schou, med. dr. A. Viidik og lektor, dr. odont. H. Birkedal-Hansen. Af tilhørerne opponerede ingen. Graden meddelt den 18. maj 1979.

Cand. med. Lis Danielsen (cand. med. vin-

teren 1957-58) forsvarede den 17. maj 1979 sin afhandling: »Morphological changes in Pseudoxanthoma Elasticum and senile skin«. På embeds vegne opponerede professorerne, dr. med. J. Søndergaard og Franz Bierring. Af tilhørerne opponerede ingen. Graden meddelt den 7. juni 1979.

Cand. med. Jørgen Kvist Kristensen (cand. med. vinteren 1963-64) forsvarede den 15. maj 1979 sin afhandling: »Ultrasonic scanning of the kidneys«. På embeds vegne opponerede overlæge, dr. med. Th. Mygind og professor, dr. med. Flemming Lund. Af tilhørerne opponerede ingen. Graden meddelt den 7. juni 1979.

Cand. med. Sven Nybo Rasmussen (cand. med. sommeren 1964) forsvarede den 18. maj 1979 sin afhandling: »Intrarenal distribution of red cells and plasma with special reference to inner medullary blood circulation«. På embeds vegne opponerede professor Knut Aukland og lektor, dr. med. Ole Iversen Nissen. Af tilhørerne opponerede ingen. Graden meddelt den 7. juni 1979.

Cand. med. Johannes Præstholm (cand. med. sommeren 1959, Århus) forsvarede den 22. maj 1979 sin afhandling: »Experimental evaluation of contrast media for use in the cerebrospinal fluid space«. På embeds vegne opponerede professor, dr. med. Hans Rovsing og overlæge, dr. med. Henning Petersen. Af tilhørerne opponerede ingen. Graden meddelt den 11. juni 1979.

Cand. med. Henrik Marcussen (cand. med. vinteren 1963-64) forsvarede den 29. maj 1979 sin afhandling: »Colitis ulcerosa og colonantistof«. På embeds vegne opponerede professor, dr. med. Viggo Faber og overlæge, dr. med. Jan Søtoft. Af tilhørerne opponerede ingen. Graden meddelt den 18. juni 1979.

Cand. med. Knut Wallevik (cand. med. sommeren 1960) forsvarede den 14. juni 1979 sin afhandling: »In vivo structure and stability of serum albumin in relation to its normal catabolism«. På embeds vegne opponerede professor, dr. phil. R. Brodersen og overlægerne, dr. med. Niels Rossing og dr. med. Stig Jar-num. Af tilhørerne opponerede ingen. Graden meddelt den 22. juni 1979.

Cand. med. William Paaske (cand. med. sommeren 1974) forsvarede den 19. juni 1979

sin afhandling: »Kapillærpermeabilitet. En oversigt.« På embeds vegne opponerede professorerne, dr. med. Chr. Crone og med. dr. Lars Garby. Af tilhørerne opponerede ingen. Graden meddelt den 25. juni 1979.

Cand. med. Erik Krogh (cand. med. sommeren 1966) forsvarede den 22. juni 1979 sin afhandling: »The corneofundal potential and the electrooculogram. Aspects of normal physiology and ariability«. På embeds vegne opponerede professorerne, dr. med. Niels Ehlers og dr. med. A. Mosfeldt Laursen. Af tilhørerne opponerede ingen. Graden meddelt den 3. juli 1979.

Cand. med. Peter Mogensen (cand. med. vinteren 1965-66) forsvarede den 21. juni 1979 sin afhandling: »Strategy in clinical renography«. På embeds vegne opponerede professor, dr. med. P. A. Gammelgaard og lektor, overlæge, dr. med. J. Ladefoged. Af tilhørerne opponerede ingen. Graden meddelt den 3. juli 1979.

Cand. med. Flemming Gjerris (cand. med. vinteren 1962-63) forsvarede den 3. juli 1979 sin afhandling: »Intracranial tumours in childhood – incidence and long-term prognosis«. På embeds vegne opponerede professorerne, dr. med. J. C. Melchior og dr. med. Peter Rasmussen. Af tilhørerne opponerede ingen. Graden meddelt den 11. juli 1979.

Cand. med. Jes Gerlach (cand. med. sommeren 1966, Århus) forsvarede den 26. juni 1979 sin afhandling: »Tardive dyskinesier«. På embeds vegne opponerede professorerne, med. dr. Lars-M. Gunne og dr. med. Henning Pakkenberg; af tilhørerne opponerede ingen. Graden meddelt den 31. juli 1979.

Cand. med. Dennis Raahave (cand. med. sommeren 1965) forsvarede den 20. juni 1979 sin afhandling: »Bacterial densities in operation wounds«. På embeds vegne opponerede professor, dr. med. Flemming Lund og overlægerne, dr. med. Bjørn Andersen og dr. med. V. Frølund Thomsen. Af tilhørerne opponerede ingen. Graden meddelt den 31. juli 1979.

Cand. med. Reidar Albrechtsen (cand. med. vinteren 1965-66) forsvarede den 6. september 1979 sin afhandling: »Akut selektiv nekrose i stratum granulare cerebelli«. På embeds vegne opponerede professorerne, dr. med. Steen Olsen og dr. med. H. Pakkenberg.

Af tilhørerne opponerede ingen. Graden meddelt den 21. september 1979.

Cand. med. Inge Clemmensen (cand. med. vintren 1968-69) forsvarede den 30. august 1979 sin afhandling: »Plasmainhibitorer af det fibrinolytiske system. Reaktionsmekanismer og relation til nedbrydning af fibrinogen ved rheumatoid arthritis og andre inflammatoriske tilstande«. På embeds vegne opponerede professor, dr. med. Ib Lorenzen og dr. phil. Tage Astrup. Af tilhørerne opponerede ingen. Graden meddelt den 21. september 1979.

Cand. med. Jens Kjeldsen (cand. med. sommeren 1958, Århus) forsvarede den 14. september 1979 sin afhandling: »Hemodynamic investigations during labour and delivery«. På embeds vegne opponerede overlæge, dr. med. Kresten Mellemgaard og professor, dr. med. J. Falck Larsen. Af tilhørerne opponerede ingen. Graden meddelt den 21. september 1979.

Cand. med. Arne Pedersen Berget (cand. med. sommeren 1967) forsvarede den 20. september 1979 sin afhandling: »Screening for cervixneoplasie. En gennemgang af forudsætningerne herfor på basis af undersøgelser af screeningen i Maribo amt«. På embeds vegne opponerede professor, dr. med. John Philip og direktør, dr. med. Ole Horwitz. Af tilhørerne opponerede ingen. Graden meddelt den 4. oktober 1979.

Cand. med. Johannes Gaub (cand. med. vinteren 1971-72) forsvarede den 11. september 1979 sin afhandling: »Cytototometrisk bestemmelse af non-histon kerneprotein og DNA i normale og vækststimulerede rotteleverceller«. På embeds vegne opponerede professorerne, dr. phil. H. Klenow og dr. med. Mogens Faber. Af tilhørerne opponerede ingen. Graden meddelt den 4. oktober 1979.

Cand. med. Morten Hartvig Nielsen (cand. med. sommeren 1957) forsvarede den 27. september 1979 sin afhandling: »Elektronmikroskopiske undersøgelser af Trichomonas vaginalis Donné«. På embeds vegne opponerede lektor, dr. phil. Jytte R. Nilsson og professor, dr. med. J. Falck Larsen. Af tilhørerne opponerede ingen. Graden meddelt den 10. oktober 1979.

Cand. med. Mogens Bredgaard Sørensen (cand. med. sommeren 1970) forsvarede den 2. oktober 1979 sin afhandling: »Monitoring of

the pulmonary circulation in the surgical patient«. På embeds vegne opponerede professorerne, dr. med. A. Tybjærg Hansen og Sophus H. Johansen. Af tilhørerne opponerede ingen. Graden meddelt den 12. oktober 1979.

Cand. med. Lars Tougaard (cand. med. vintren 1970-71) forsvarede den 11. oktober 1979 sin afhandling: »Knoglers mineraliseringsgrad bedømt ved knogle phosphor/hydroxyprolin ratio«. På embeds vegne opponerede overlæge, dr. med. Thorkild Friis og lektor, dr. med. Hans Flodgaard. Af tilhørerne opponerede ingen. Graden meddelt den 23. oktober 1979.

Cand. med. Jens Kamper (cand. med. sommeren 1967) forsvarede den 19. oktober 1979 sin afhandling: »Respirationsinsufficiens hos nyfødte. Behandling, overlevelses- og senprognose«. På embeds vegne opponerede professorerne, dr. med. J. C. Melchior og dr. med. Poul Kildeberg. Af tilhørerne opponerede ingen. Graden meddelt den 29. oktober 1979.

Cand. med. Hans Erich Carstensen (cand. med. vinteren 1962-68) forsvarede den 3. august 1979 sin afhandling: »Isolation and survival of the heart«.

I overensstemmelse med fakultetsrådets indstilling bifaldt universitetets rektor ved skrivelse af 20. august 1979, at den mundtlige forsvarehandling bortfaldt.

Graden meddelt den 22. november 1979.

Cand. med. Olaf Bonnevie (cand. med. vintren 1965-66) forsvarede den 15. november 1979 sin afhandling: »Epidemiologiske studier af gastroduodenale ulceras incidens kombination og forløb«. På embeds vegne opponerede lektor, overlæge, dr. med. Per From Hansen og professor, dr. med. Johs. Ipsen. Af tilhørerne opponerede ingen. Graden meddelt den 23. november 1979.

Cand. med. Henrik Westergaard (cand. med. vinteren 1963-64) forsvarede den 8. november 1979 sin afhandling: »Intestinal lipidabsorption. Belyst ved in vitro undersøgelser«. På embeds vegne opponerede professor, dr. med. Bengt Borgstrøm og lektor, overlæge, dr. med. Helge Worning. Af tilhørerne opponerede ingen. Graden meddelt den 23. november 1979.

Cand. med. Finn Bojsen-Møller (cand. med. sommeren 1960) forsvarede den 16. no-

vember 1979 sin afhandling: »Om fodens anatomi. En morfologisk-funktionel undersøgelse med komparativ anatomiske og fylogenetiske aspekter«. På embeds vegne opponerede overlæge, dr. med. E. Hjalmar Larsen og professor, dr. med. Erik Andreasen. Af tilhørerne opponerede ingen. Graden meddelt den 26. november 1979.

Cand. med. Jan Fahrenkrug (cand. med. vinteren 1972-73) forsvarede den 3. december 1979 sin afhandling: »Vasoactive intestinal polypeptide: measurement, distribution and putative neurotransmitter function«. På embeds vegne opponerede professorerne, dr. med. P. Kruhøffer og dr. med. Knud Poulsen. Af tilhørerne opponerede ingen. Graden meddelt den 10. december 1979.

Cand. med. Viggo Jønsson (cand. med. sommeren 1974) forsvarede den 27. november 1979 sin afhandling: »Humane T og B lymfocytter i blod og væv«. På embeds vegne opponerede professor, dr. med. Morten Simonsen og overlæge, dr. med. Arne Svejgaard. Af tilhørerne opponerede ingen. Graden meddelt den 10. december 1979.

Doctores philosophiae:

Cand. mag. et art. Niels Davidsen-Nielsen (cand. mag. i engelsk/legemsøvelser vinteren 1965-66, cand. art. 1969 (fonetik) forsvarede den 20. april 1979 sin afhandling: »Fonologisk neutralisation af dette begrebs anvendelse ved analysen af engelsk *sp*, *st*, *sk*« sammen med 5 andre afhandlinger. På embeds vegne opponerede professorerne, dr. phil. Jørgen Rischel og fil. dr. Arne Zettersten. Af tilhørerne opponerede ingen. Graden meddelt den 8. maj 1979.

Cand. mag. Ib Damgaard Petersen (cand. mag. i historie og fransk sommeren 1961) forsvarede den 6. juni 1979 sin afhandling: »Kybneretiske systemers udviklingslove«. På embeds vegne opponerede professorerne, ekon. dr. Erik Johnsen og dr. phil. Ole Karup Pedersen. Af tilhørerne opponerede professor Karl-Axel Gemzell, lektor Iven Reventlow, lektor Peder Voctmann Christiansen og lektor Benny Karpatschof. Graden meddelt den 7. juni 1979.

Cand. mag. Bent Jensen (cand. mag. i historie/russisk sommeren 1969) forsvarede den 15.

juni 1979 sin afhandling: »Danmark og det russiske spørgsmål« 1917-1924«. På embeds vegne opponerede professorerne, dr. phil. Tage Kaarsted, Odense og dr. phil. Sven Henningsen. Af tilhørerne opponerede højesterets-sagfører Niels Klerk. Graden meddelt den 26. juni 1979.

Heinz Genge (tysk dr. phil. 1964 i assyriologi, arkæologi og islamistik) forsvarede den 10. juli 1979 sin afhandling: »Nordsyrisch-Südanatolische Reliefs, eine archäologisch-historische Untersuchung«. På embeds vegne opponerede professorerne, dr. J. D. Hawkins, London og emeritus, dr. phil. P. J. Riis. Af tilhørerne opponerede ingen. Graden meddelt den 14. august 1979.

Cand. jur. et cand. mag. Carl H. Trolle Steenstrup (cand. jur. 1957, cand. mag. i japansk/kinesisk vinteren 1970-71) forsvarede den 28. juni 1979 sin afhandling: »Hōjō Shigetoki (1198-1261) and his role in the history of political and ethical ideas in Japan«. På embeds vegne opponerede professorerne, dr. Douglas E. Mills, Cambridge og fil. dr. Olof Lidin. Af tilhørerne opponerede ingen. Graden meddelt den 14. august 1979.

Cand. mag. Erik Helmer Pedersen (cand. mag. i historie/dansk sommeren 1966) forsvarede den 21. september 1979 sin afhandling: »Landbrugsraadet som erhvervspolitisk toporgan 1919-33. Studier i de danske landbrugsorganisationers historie«. På embeds vegne opponerede professor, dr. phil. Niels Thomsen og lektor, fil. dr. Carl-Axel Nilsson. Af tilhørerne opponerede lektor Jacob Bubsti, Århus universitet, professor Stein Tveite, Ås, afdelingschef E. Skovgaard Jakobsen, Landbrugsraadet. Graden meddelt den 25. september 1979.

Mag. art. Jørgen Mejer (magisterkonferens i klassisk filologi nov. 1967) forsvarede den 4. oktober 1979 sin afhandling: »Diogenes Laertius and his Hellenistic background«. På embeds vegne opponerede professorerne, fil. dr. Holger Thesleff, Helsingfors og dr. phil. Karsten Friis Johansen. Af tilhørerne opponerede forskningsbibliotekar Ivan Boserup og professor, dr. phil. Jens Erik Skydsgaard. Graden meddelt den 23. oktober 1979.

Cand. mag. Arne Schnack (cand. mag. i fransk/dansk vinteren 1967-68) forsvarede den 2. oktober 1979 sin afhandling: »Animaux et

paysages dans la description des personnages romanesques (1800-1845)«. På embeds vegne opponerede professorerne, dr. phil. Morten Nøjgaard, Odense og dr. phil. John Pedersen. Af tilhørerne opponerede lektor Gérard Lehmann, Odense universitet, lektor Merete Gerlach-Nielsen, lektor, dr. phil. Hans Peter Lund, professor, dr. phil. Michel Olsen, RUC og lektor Lars Peter Rømhild. Graden meddelt den 23. oktober 1979.

Lic. theol. Finn Ove Hvidberg-Hansen (teologisk licentiat 5/1 1968) forsvarede den 1. november 1979 sin afhandling: »La déesse TNT. Une étude sur la religion canaanéo-punique«. På embeds vegne opponerede professorerne, fil. dr. Christopher Toll, Århus og dr. phil. Frede Løkkegaard. Af tilhørerne opponerede ingen. Graden meddelt den 6. november 1979.

Cand. mag. Hans Kirchhoff (cand. mag. i historie/legemsøvelser vinteren 1960-61) forsvarede den 2. november 1979 sin afhandling: »Augustoprøret 1943. – Samarbejdspolitikens fald. Forudsætninger og forløb. En studie i kollaboration og modstand«. På embeds vegne opponerede lektor, dr. phil. Jørgen Hæstrup, Odense og professor, dr. phil. H. P. Clausen, Århus. Af tilhørerne opponerede mag. scient. et cand. mag. Ib Nørlund, professor, cand. jur. Carl Nielsen og cand. polit. K. B. Andersen. Graden meddelt den 8. november 1979.

Doctores scientiarum:

Mag. scient. Erling Veje (magisterkonferens i fysik juni 1964) forsvarede den 5. januar 1979 sin afhandling: »Experimental studies of Rydberg-state excitations in ion-atom collisions and in beam-foil interactions« i forbindelse med 14 tidligere offentliggjorte arbejder. På embeds vegne opponerede lektor, dr. phil. Bent Fastrup og lektor, dr. phil. Gunnar Sørensen. Af tilhørerne opponerede ingen. Graden meddelt den 12. januar 1979.

Cand. polyt. Lars Philipsen Prahm (cand. polyt. 31/1 1971) forsvarede den 8. marts 1979 sin afhandling: »Undersøgelser af luftkvalitet på lokal og regional skala ved numerisk simulering«. På embeds vegne opponerede professorerne Bert Bolin, Stockholm og dr. phil. Erik Eliassen. Af tilhørerne opponerede cand. scient.

Ib Troen, Risø. Graden meddelt den 16. marts 1979.

Cand. mag. et mag. scient. Jens Bang (Cand. mag. et mag. scient. i fysik 16/5 1965) forsvarede den 25. april 1979 sin afhandling: »Sturm-Liouville function in nuclear calculations« i forbindelse med 12 tidligere offentliggjorte afhandlinger. På embeds vegne opponerede docent Tore Berggren Lund og professor Ben Mottelson, NORDITA. Af tilhørerne opponerede ingen. Graden meddelt den 3. maj 1979.

Cand. scient. John Hyttel (cand. scient. 1970) forsvarede den 31. maj 1979 sin afhandling: »Neurochemical effects of neuroleptic drugs. A study of in vitro effects and the acute and long-term changes in brain after single doses of neuroleptics to mice«. På embeds vegne opponerede professor, dr. med. Per Juul og overlæge, dr. med. Rasmus Fog. Af tilhørerne opponerede ingen. Graden meddelt den 8. juni 1979.

Lic. techn. Peter Touborg (teknisk licentiat 21/10 1971) forsvarede den 8. juni 1979 sin afhandling: »Experimental investigations of the crystal fields in the rare-earth metals and their alloys« i forbindelse med 15 tidligere offentliggjorte arbejder. På embeds vegne opponerede professorerne V. Frank og A. R. Mackintosh. Der var ingen opponenter ex auditorio. Graden meddelt den 15. juni 1979.

Mag. scient. Jørgen Otzen Petersen (magisterkonferens i astronomi/fysik juni 1960) forsvarede den 20. juni 1979 sin afhandling: »Some problems in stellar evolution and stellar pulsation theories« i forbindelse med 12 tidligere offentliggjorte arbejder. På embeds vegne opponerede Jørgen Christensen-Dalgaard, Ph. D. og professor, fil. dr. Anders Reiz. Af tilhørerne opponerede ingen. Graden meddelt den 28. juni 1979.

Cand. mag. Jørgen Bagger Kirkegaard (cand. mag. i naturhistorie/geografi vinteren 1946-47) forsvarede den 25. juni 1979 sin afhandling: »Polychaetfaunaen i den centrale del af Nordsøen i årene 1950-55 og produktionen af polychaeter på Doggerbanken i 1951« i forbindelse med 4 tidligere offentliggjorte arbejder. På embeds vegne opponerede statsbiolog, dr. phil. Ole Bagge og lektor, dr. phil. G. Høpner Petersen. Af tilhørerne opponerede

lektor K. W. Ockelmann. Graden medelt den 3. juli 1979.

Mohammad Iqbal Sheikh, M. Sc. (Master of science i biokemi fra Karachi universitet, Pakistan 1966) forsvarede den 23. oktober 1979 sin afhandling: »A review on the cellular

mechanism of renal transport of organic anions« sammen 16 tidligere offentliggjorte arbejder. På embeds vegne opponerede professorerne, dr. phil. H. H. Ussing og dr. med. Ulrik V. Lassen. Af tilhørerne opponerede ingen. Graden meddelt den 31. oktober 1979.

*D. Indsendte doktorbiografier**

I. Æresdoktorer ved Københavns universitets 500-års jubilæum i 1979

Der udnævntes i alt 26 æresdoktorer ved jubilæet, deraf 2 under det teologiske fakultet, 5 under det samfundsvidenskabelige fakultet, 5 under det lægevidenskabelige fakultet, 7 under det humanistiske fakultet og 7 under det naturvidenskabelige fakultet.

En række æresdoktorer har efter anmodning fra årbogens redaktion indsendt selvbiografier. Fra andre æresdoktorer har man ved færdigredigeringen ikke modtaget nogen selvbiografi. For så vidt angår sidstnævnte æresdoktorer, har man foretaget uddrag af de af de pågældende fakulteter forelagte indstillinger.

Selvbiografierne opføres under hvert sit fakultet, under det samfundsvidenskabelige, det humanistiske og det naturvidenskabelige fakultet dog under gruppe *a*, medens uddragene, jfr. ofr., citeres under gruppe *b*.

Det teologiske fakultet

Knud Hansen. Født 9.5.1898 i Rørup sogn på Fyn, student fra Odense katedralskole (klassisk-sproglig retning). Havde egentlig tænkt mig, da jeg efter konfirmationen kom i Aarup realskole, at ville være ingeniør, men opdagede hurtigt at jeg ikke egnede mig for matematik. Måtte altså i gymnasiet vælge en af de sproglige linjer. Det blev den klassiske, vist nærmest fordi jeg i 4. mellem havde fået appetit på latin.

Ved universitetet valgte jeg teologien, ikke fordi jeg havde en klar forestilling om at ville være præst, men fordi sognepræsten i mit hjemsgn, Thorvald Knudsen (Gelsted-Rørup) havde anbefalet dette studium som, hvad han kaldte, »det mest alsidige studium« ved universitetet. Ville man ikke være præst, havde en teolog gode muligheder for ansættelse ved et seminarium eller en højskole, og duede man hverken til det ene eller det andet, »kunne man jo altid blive folketingsmand«.

Den daværende studieordning gav mulighed for at vælge mellem minimum i kirkehistorie og maximum i Gamle Testamente, eller omvendt. Jeg valgte det sidste, begyndte studiet med Oskar Andersens gennemgang af kirkehistorien for minimister, lærte hebræisk af Borella, og fulgte siden studieordningens brede landevej, uden større svinkeårinder (med én undtagelse). Af J. C. Jacob-

* Vedrørende forsvarets dato, opponenter og gradens konferering henvises til afsnit C. Doktorgrader (ordinære promotioner).

Det bemærkes, at dr. med. Otto Brændstrup og dr. med. Hanne Prytz, har indsendt levnedbeskrivelser i 1978, men først fik doktorgraden konfereret i 1979. Disse er medtaget i kapitlet om indsendte doktorbiografier i Årbogen for kalenderåret 1978.

sen lærte jeg at analysere en hebræisk tekst omhyggeligt, af Johs. Pedersen – at hebræernes mentalitet var anderledes end vor egen.

Når det, trods det lidt tilfældige valg af studium, alligevel endte med at jeg efter endt eksamen søgte embede i folkekirken, skyldtes det ikke et stærkt indre kald til at være forkynder, men Vilhelm Grønbech. Jeg fulgte alle hans øvelser og forelæsninger og fandt dem umådeligt fængslende, skønt han af teologer, og vist også af andre, blev betragtet som en out-sider. Efter en række forelæsninger over William Blake (i forbindelse med hans gennemgang af det 19. århundrede) opsøgte jeg ham for at høre, om han fandt det forsvarligt at søge embede i folkekirken, når ens opfattelse af evangeliet mere var på linje med Blake end med professor Plums dogmatik. Han svarede: »Lad Dem aldrig tyrannisere af en dogmatik, lyt selv til evangeliet, og sig så hvad De har hørt. Har De ingenting hørt, så bliv skopudser«.

Med dette orakelsvar var jeg jo lige vidt. Alligevel var det vist nok det der fik mig til at søge embede. Det gjorde jeg i hvert fald. Kom først til Salling, Durup-Tøndering, derefter til Assens på Fyn. Men da det ikke i Assens lykkedes mig at komme i kontakt med de unge, trods ungdomsmøder i præstegården – dels fordi de betragtede præsten som et væsen på en piedestal, dels fordi jeg var for klodset til at stige ned af piedestalen og sætte mig imellem dem – søgte jeg til seminariet i Jelling, hvor de unge altid var villige til at drøfte problemerne, når blot vi ikke lod os diktere af en lærebog. Jeg underviste i tysk og kristendomskundskab, og befandt mig godt ved begge dele.

Fra Jelling flyttede jeg til Askov i 1953.

Sven Gottlieb Kjällerström. Född i Mossebo socken i Västergötland 28.1.1901. Efter att ha genomgått sexårig varannandags folkskola lämnade jag jordbruksarbetet och började mina studier hösten 1917 vid Lunds privata elementarskola och blev student där 1.6.1921. Då min avsikt var att bli läroverkslärare i kristendomskunskap, påbörjade jag efter fullbordad värnplikt mina studier vid Lunds universitet. De teologiska studierna avslutades med disputation i kyrkohistoria, teologie doktorsgrad och docentur 1935. De filosofiska studierna, omfattande pedagogik, nordiska språk och litteraturhistoria, avslutades 15.12.1932. Av ekonomiska skäl tjänstgjorde jag efter teol. kand. 15. 12. 1926 vid olika läroverk och genomgick ht. 1935 och vt. 1936 provår och utnämndes till lektor i kristendomskunskap vid Nya elementarskolan i Stockholm 9.5.1941. Sedan den sista resten av det gamla prebendesystemet avskaffats vid universiteten i Uppsala och Lund och domprostbefattningen skilts från professuren i praktisk teologi med kyrkorätt, utnämndes jag den 20.6.1941 till den förste innehavaren av den siste prebendebundna professuren i Lund och innehade den till 30.6.1967.

En följd av år deltog jag i prof. Gottfrid Carlssons licentiatseminarier i historia. Dessa seminarieövningar blev liksom många uppmuntrande samtal med prof. sedermera biskop Anders Nygren av avgörande betydelse för min fortsatta gärning. Under de nämnda seminarieövningarna bestämdes inriktningen av mina forskningar samtidigt som jag insåg vikten av ingående arkivstudier. Mina besök i bibliotek och arkiv i Sverige, Köpenhamn, Helsingfors, Åbo, Rom och London har också lett till upptäckten av åtskilligt nytt material som belyst flera vita fläckar i svensk kyrkohistoria, befrämjat mina vetenskapliga framgångar och lockat andra att fortsätta sökandet.

I min akademiska undervisning såg jag som en mycket viktig uppgift att upptäcka, uppmuntra och vägleda studenter med håg och fallenhet för vetenskapligt arbete. Resultatet härav blev 13 teologie doktorer, 8 docenter, 3 biskopar och 2 professorer, av dessa en universitetskansler.

En bibliografi över mina tryckta skrifter fram till 1967 ingår i festskriften *Kyrka Folk Stat* av år 1967. Sedan dess har jag bl.a. utgivit »Sätt till att ordinera en vald biskop« 1561-1942 (1974). »Upplandslagens prästgårdar« (Scandia 1975), »Biskoparna och den evangeliska alliansen i Sverige under 1800-talet« (Finska Kyrkohist. Samf. Handl. 1975) och »Gustav Vasa, reformatorer och evangeliska reformatorer« (Kirkehist. Saml. 1976) samt »Gustav Vasa och domkapitlet i Uppsala« (PHT 1978). Jag är för närvarande sysselsatt med att utarbета en undersökning om »S:t Sigfrid och hans biskopsdöme under 500 år«.

En förteckning över uppdrag som jag innehaft och erhållna utmärkelser ingår i Lunds universitets matrikel av år 1968. Jag är sedan 1932 gift med Karin, f. Hammar och har två söner, Bengt, docent i teoretisk fysik, och Göran, bolagsjurist.

Det samfundsvidenskabelige fakultet

a.

Ester Boserup, født Børgesen. Jeg er født på Frederiksberg i 1910 og blev cand.polit. fra Københavns Universitet i 1935. Jeg drev marxistiske studier og skrev blandt andet en artikel om Marx og Keynes i *Nationaløkonomisk Tidsskrift* i 1937. Jeg deltog også i en række socialistiske grupper og var redaktør af »Skandinavisk Monde« 1930-1. Fra 1931 til hans død i 1978 var jeg gift med Mogens Boserup. Jeg har tre børn, Birte (gift Beretta) Anders og Ivan.

I den første halve snes år efter endt eksamen arbejdede jeg i dansk administration og var kontorchef i Vareforsyningsdirektoratet 1940-47. Derefter overgik jeg til internationalt arbejde og var i 1947-57 sektionschef i FN's økonomiske forskningsafdeling for Europa i Geneve, hvor jeg blandt andet skrev forskningsrapporter om landbrugs- og regionalproblemer i Europa.

Siden 1957 har jeg overvejende beskæftiget mig med u-landsforskning, dels under en lang række kortvarige ansættelser ved forskellige projekter og institutioner og dels som free-lance forsker og skribent. Mine længste ophold i udviklingslande var i Indien 1957-9 og i Vestafrika 1964-5. Sideløbende med mit forskningsarbejde har jeg været medlem af skiftende kommissioner og råd med tilknytning til mit interesseområde, bl.a. Planlægningsrådet for Forskningen 1973-76, FN's ekspertkomite for udviklingsplanlægning siden 1971 og FN's center for kvindeforskning siden 1979.

Mit videnskabelige arbejde har mest været koncentreret på 2 felter: (1) Forholdet mellem befolkningsudvikling og teknologisk udvikling. Mine vigtigste arbejder indenfor dette felt er »The Conditions of Agricultural Growth« 1965, som er udkommet på 5 sprog, og »Population and Technological Change« som vil udkomme i 1981. (2) Problemer vedrørende u-landskvindernes arbejdsindsats og vilkår. Her er mit vigtigste teoretiske arbejde »Woman's Role in Economic Development« 1970.

Indenfor disse felter har jeg siden 1967 været indbudt som gæsteforelæser ved Universiteter i USA og som bidragsyder ved en række internationale konferencer indenfor forskellige grene af samfundsvidenskaberne. I 1978 modtog jeg æresdoktorgraden i landbrugsvidenskab ved Wageningen Landbohøjskole i Holland, og i 1979 modtog jeg æresdoktorgraden i nationaløkonomi ved Københavns Universitet. Desuden har jeg fået Rosenkjærprisen i 1970 (forelæsningerne offentliggjort samme år under titlen »Fra Boplads til Storby«) og Tagea Brandts legat i 1978.

Sjur Brækhus. Jeg er født 19.6.1918 i Bergen, som sønn av daværende skibsreder Sigurd A. Brækhus og hustru Hilda, født Klingenberg. I kriseårene efter 1930 måtte min far avvikle rederiet. Han overtok stillingen som leder av arbeidsgiveravdelingen i Norges Rederforbund, og familien flyttet julen 1934 til Oslo. For meg betød det bl.a. overgang fra den ærverdige Bergens Katedralskole til Frogner skole på Oslo vestkant – årene i Bergen hadde imidlertid da satt et definitivt preg på mitt språk. Etter eksamen artium på reallinjen i 1936 begynte jeg på det juridiske studium – uvisst av hvilken grunn, jeg har alltid følt en dragnings mot realfagene. Etter juridisk embedseksamen sommeren 1941 var jeg dommerfullmektig hos sorenskriveren i Eiker, Modum og Sigdal. I 1945 ble jeg universitetsstipendiat, i 1946 studerte jeg sjørett i London i et halvt år, og i 1947 tok jeg den juridiske doktorgrad på »Meglerens rettslige stilling«. Samme år ble jeg utnevnt til dosent og fra 1. januar 1948 til professor i rettsvitenskap ved Universitetet i Oslo.

Som professor kom jeg i første rekke til å arbeide med sjøretten. Min interesse for faget hadde nok dels en hjemlig bakgrunn (min far hadde også vært marineoffiser). Men det har nok spilt inn at faget hadde ligget dødt ved Universitetet i Oslo siden Ragnar Knoph utga sin »Norsk Sjørett«

i 1931, og at det forsåvidt var et tomrom å fylle. I 1955 tok jeg initiativet til å få opprettet et »Institut for Sjørett« ved Universitetet; et institutt som i 1963 ble omgjort til »Nordisk Institutt for Sjørett«. Jeg var instituttets bestyrer fra starten inntil 1973. Det nordiske institutt skulle skape gode biblioteks- og arbeidsforhold for nordiske jurister som ønsket å drive teoretiske eller praktiske sjørettsstudier, og dessuten søke å koordinere den sjørettsforskning som ellers drives i Norden, et mål som vi vel må kunne si langt på vei er nådd. Sjørettsjurister i Norden danner idag en fast sammentømret gruppe med sterke personlige og faglige bånd over landegrensene.

Sjøretten ga også kontakter utenfor Universitetet. Jeg ble aktiv i Den Norske Sjøretts-Forening (Avdeling av Comité Maritime International) og tok initiativet til utgivelsen av foreningens tidsskrift »Arkiv for Sjørett«, som jeg redigerte fra starten i 1951 frem til 1969. Jeg har vært formann for den norske sjølovkomité fra dens opprettelse i 1956. Komitéen som har samarbeidet med de tilsvarende komitéer i de andre nordiske land, har avgitt 12 innstillinger, og ytterligere to er under arbeid – de endringslover som er blitt resultatet, har ført til en fornyelse av den vesentlige del av sjøloven av 1893. Frem til 1961 deltok jeg også i det internasjonale sjørettsarbeide.

Ved vårt universitet er sjøretten et spesialfag, som bare blir studert av en mindre gruppe studenter. Universitetet har imidlertid ønsket at de tre professorer i sjørett skal undervise også i andre (obligatoriske) formuerettslige fag, noe som både er nødvendig sett fra Universitetets side, og som for oss sikrer den nære kontakt til almindelig formuerett som sjøretten vanskelig kan unnvære. For min egen del har jeg etterhvert fått ansvaret for den materielle eksekusjons- og konkursrett, panteretten og den dynamiske tingsrett, fag jeg har søkt å integrere i en almindelig formuerettslig disiplin kalt »Omsetning og kreditt«. Jeg har vært formann for den norske konkurslovkomité, hvis arbeid ble avsluttet i 1972 – også denne komité samarbeidet med de tilsvarende komitéer i de øvrige nordiske land.

Selv om jeg fullt ut erkjenner verdien av den mer generelle og teoretiske rettsforskning, har jussen for meg i første rekke vært en anvendt, praktisk vitenskap. Arbeidet med å kartlegge og systematisere rettsstoffet skal i første rekke legge grunnen for en forbedring og rasjonalisering av regelverket, og gjøre det mulig å løse de tvister som oppstår på en hensiktsmessig måte. Arbeidet i lovkomitéene er en side av dette. Men jeg har også i stor utstrekning deltatt i arbeidet med å utforme og revidere de mange standardvilkår som idag regulerer en vesentlig del av næringslivets kontrakter. Jeg var bl.a. formann i den komité som utarbeidet Norsk Sjøforsikringsplan 1964 og Norsk Transportforsikringsplan for Varer 1967. En ganske omfattende virksomhet som voldgiftsdommer har også gitt meg nære kontakter til næringslivet.

Viktigste arbeider: Meglerens rettslige stilling (1946), Norsk tingsrett (1964, sammen med Axel Hærem), Juridiske arbeider fra land og sjø (1968), Bergning (1968), Konkursrett (1969), Håndbok i P. & I.-forsikring (1972, 2. utg. 1979, sammen med Alex. Rein) og Fra Kredittretten og andre rettsområder (1978).

Per Olof Ekelöf är född den 3. maj 1906 på Karlbergs slott i närheten av Stockholm.

Studentexamen 1924.

Efter studier vid Uppsala universitet filosofie kandidat 1928 och juris kandidat 1932.

Efter domstolstjänstgöring juris doktor och docent i processrätt vid Uppsala universitet 1937 samt professor därstädes i detta ämne 1943. Emeritus 1972. Har deltagit i lagstiftningsarbete.

Ekelöf har framför allt producerat sig inom den allmänna rättsläran och processrätten. Inom det förra ämnet har han bl.a. behandlat den juridiska sanktionsmekanismen och begreppsbildningen samt bevisvärdering och rättstillämpning.

Ekelöfs viktigaste processrättsliga arbeten är: Om interventionsgrunden (1937), Processuella grundbegrepp och allmänna processprinciper (1956) samt läroboken Rättegång I-V, vilka utkommit i fem upplagor. I övrigt må hänvisas till förteckningen över hans skrifter 1934-70 i Festskrift för Per Olof Ekelöf (Stockholm 1972). Bland därefter utkomna skrifter må särskilt nämnas »En essay om tolkning och mening« i *Annales academiae regiae scientiarum Upsaliensis* 1976/77.

b.

Henny Harald Hansen er født den 18. april 1900 og har haft en usædvanlig videnskabelig karriere. Hun blev først student i 1942 (Akademisk Kursus). Allerede i 1944 blev hun imidlertid videnskabelig medarbejder ved Nationalmuseets Etnografiske Samling, hvor hun fik til opgave at bearbejde dele af de store samlinger hjemført fra Central-Asien af Henning Haslund Christensen. Nogen tid efter at hun var kommet til Nationalmuseet, blev det etnografiske studium etableret ved Københavns Universitet og hun blev her magister i etnografi 1951.

Henny Harald Hansen kan karakteriseres som en særdeles alsidig etnograf, som også i udpræget grad inden for specielle områder er trængt i dybden for at vinde væsentlig ny erkendelse for etnografisk videnskab. Da hun begyndte sin videnskabelige virksomhed ved Nationalmuseet, blev hun først optaget af det systematiske studium af den rige samling af central-asiatiske dragter. Hun udgav allerede i 1950 monografien *Mongol Costumes*, som er en særdeles fornem publikation. Da Gudmund Hatt i 1914 udgav sin disputats om »Arktiske Skinddragter«, påviste han, at disse forekom i to dragtkomplekser, som kunne placeres i større kulturhistorisk sammenhæng. Hatt beskæftigede sig primært med det arktiske dragtmateriale. Hertil følger Henny Harald Hansen nu en omfattende, systematisk beskrivelse af de mongolske dragtformer og hendes studium fører til en meget bemærkelsesværdig og klar analyse af dragtformernes udviklingshistorie. Hun konstaterer nogle nye udviklingsmodeller baseret på typer af snit og hun indfører en ny terminologi til eksakt beskrivelse af de mange forskellige dragtformer. I virkeligheden er værket »Mongol Costumes« af en sådan karakter, at det burde have været forsvaret for den filosofiske doktorgrad ved Københavns Universitet.

Efter udgivelsen af ovennævnte monografi publicerede Henny Harald Hansen endnu et videnskabeligt dragtstudium, nemlig *Costumes of Highland Burma*, Göteborg 1960. Hun har skrevet andre afhandlinger om dragtproblemer i kulturhistorisk sammenhæng. Her bør også nævnes det populære værk *Klædedragtens Kavalkade* (1954), der omfatter dragtformernes historiske udvikling også i Europa. Det er en bog, som er blevet oversat til mange forskellige sprog og som er blevet udgivet verden over. Henny Harald Hansen må i virkeligheden betegnes som den mest betydelige dragtforsker inden for etnografien og den almene kulturhistoriske forskning.

Henny Harald Hansen har imidlertid ikke blot opnået videnskabeligt ry som dragtekspert og som en grundig analytiker af materiel kultur i udviklingshistorisk perspektiv. Hendes forskning er ikke blot karakteriseret ved museale studier men også ved særdeles dygtigt feltarbejde inden for det islamiske kulturområde, hvortil hun har foretaget flere forskningsrejser. Således foretog hun en studierejse til Jugoslavien 1952, hun deltog i Dokan-ekspeditionen i Kurdistan 1957, i Bahrainekspeditionen til den persiske Golf 1960, i Luristan-ekspeditionen til Iran 1963 og hun har senere haft flere studieophold i det Mellemste Østen – blandt andet i Ægypten.

Henny Harald Hansens feltstudier inden for det islamiske kulturområde har ført til et omfattende forfatterskab af hvilket især skal nævnes et par vægtige etnografiske monografier, nemlig *The Kurdish Woman's Life* (1961) og *Investigations in a Shi'a Village in Bahrain* (1968). Disse to monografier omhandler ikke blot erhvervslivet og den materielle kultur, men også individets livscyklus set i relation til religionen samt slægtskabsforhold og den sociale organisation. Under sine studier af de islamiske kulturer blev Henny Harald Hansen stærkt fængslet af en række komplicerede forhold vedrørende kvindens stilling i den totale sociale struktur – et emne som f.eks. også er belyst i den udmærkede afhandling *The Pattern of Women's Seclusion and Veiling in a Shi'a Village* (1961). Ligesom Henny Harald Hansen blev en pionerskikkelse inden for dragtforskningen, så blev hun den der skulle bryde nye veje vedrørende studiet af kvindens livsbetingelser i det islamiske kulturområde – et emne som er særdeles centralt i nutidens forskning.

Et udvalg af Henny Harald Hansens bøger og afhandlinger:

1947 Kinesiske Dragter. Fra Nationalmuseets Arbejdsmark, pp. 80-90.

1950 Mongol Costumes. Nationalmuseets Skrifter, Etnografisk Række III, København. 200 pp.

1960 Some Costumes of Highland Burma. Etnologiska Studier 24, Göteborg. pp. 81.

1961 The Pattern of Women's Seclusion and Veiling in a Shi'a Village. FOLK, vol. 3, pp. 23-42.

- 1961 *The Kurdish Woman's Life*. Nationalmuseets Skrifter, Etnografisk Række VII, København. pp. 213.
- 1961 *I Skyggen af Kerbela*. København. pp. 175.
- 1962 Carsten Niebuhr. Nationalmuseets Arbejdsmark, pp. 135-148.
- 1963 Innovationsproblemet belyst ved en undersøgelse på øen Bahrein i den Persiske Golf. Sociologiske Meddelelser, 8. serie. København.
- 1964 Islam. Søndagsuniversitetet, bd. 53. København.
- 1964 Kvinder bag slør. København.
- 1965 Sov mit barn, sov længe. Nationalmuseets Arbejdsmark, pp. 59-68.
- 1966 Problems of Contact and Change. Field Research in a Muslim Village in the Island of Bahrein. Jahrbuch des Museums für Völkerkunde zu Leipzig. Band XXIII. Berlin.
- 1967 Kurderne og Kurdistan. Jordens Folk, 3. årgang, nr. 4, pp. 153-162.
- 1967 A Muslim Circumcision-Costume from Istanbul. FOLK, vols. 8.-9., pp. 127-134.
- 1969 Islams familiemønster. Jordens Folk, 5. årgang, pp. 90-96.
- 1969 Hvor sløret engang skjulte kvindens ansigt. Kvindens Hvem-Hvad-Hvor 1970, pp. 47-51.
- 1969 Egypten. Verdens Geografi bd. 5, pp. 31-56. København.
- 1968 Klædt i skind. Jordens Folk, 4. årgang, pp. 208-211.
- 1968 Ægypten. Verdens folkeslag i vor tid. København. pp. 257-264.
- 1968 Kvinder bag sløret – ufri eller beskyttede. Den arabiske halvø. Aspekter. pp. 32-43.
- 1971 On the Architecture of Dress. FOLK, vol. 13, pp. 107-122.
- 1971 Verden udenfor Europa. – Folk skaber Klæ'r, Klæ'r skaber Folk, pp. 108-130. Nationalmuseet.
- 1971 Persiens dragter. Persien – Iran, pp. 108-121. Nationalmuseet.
- 1973 Clitoridectomy: Female Circumcision in Egypt. FOLK, vol. 14.-15., pp. 15-26.
- 1975 A Fragment of Indian Street-Islam. FOLK, vols. 16.-17., 1974-75, pp. 313-328.
- 1976 An Ethnographical Collection from the Region of the Alawites. Det Kongelige Danske Videnskabernes Selskab, Historisk-Filosofiske Skrifter 7,5. København. pp. 92 plus plancher.

Eigil Knuth er en af vor tids mest betydelige eskimo-arkæologer. Han er især kendt for sine mangeårige udgravninger i Pearyland i det aller nordligste Grønland, hvor arkæologiske undersøgelser kun kan drives i en meget kort sommerperiode under særdeles vanskelige forhold. Ikke desto mindre er Knuth's undersøgelser med hensyn til opmåling, plantegning o.l. forbilledlige og af varig betydning for forskningen. Dertil kommer så, at Knuth med sine undersøgelser simpelt hen har revolutioneret denne del af forskningen ved fund af de hidtil ældst kendte eksimokulturer på Grønland. Disse kan dateres 4000 år tilbage i tid, hvilket er opsigtsvækkende. Det skal imidlertid fremhæves, at Knuth ikke blot er en usædvanlig dygtig feltforsker. Han behersker også den teoretiske side af eskimoarkæologien og han har på meget frugtbar måde sat sit eget materiale i relation til andres forskningsresultater. Internationalt har han da også et højt ry blandt eskimoforskere.

Løvrigt spænder Knuth meget vidt inden for arkæologien og han har foretaget udgravninger også uden for eskimo-området, f.eks. på Bahrain og i Thailand. Fra sidstnævnte område har han sammen med den hollandske forsker H. R. van Heekeren, der for nogle år siden modtog æresdoktorgraden ved Københavns Universitet, publiceret en større afhandling vedrørende Thailands indtil da lidet kendte stenalder.

For eskimo-områdets vedkommende bør fremhæves ikke blot Knuth's indsats inden for arkæologien indbefattende nordboforskningen, men også inden for den del af etnografien der vedrører kunst, sagn, myter o.l. Der kan for eksempel her refereres til hans afhandling *Singajuk's Family Saga* (1963), hvor han på grundlag af historisk og genealogisk materiale demonstrerer, hvordan en reel historisk begivenhed bliver til en legende eller myte – og at dette sker meget hurtigere, end man kunne forvente det. Knuth slutter denne afhandling som følger: »If the results of the

foregoing are now to be assessed it can be said that they suggest that a far more rapid change is going on in an oqalualârut from correct history to fiction than one would have expected.« Dette er en solidt dokumenteret og meget værdifuld iagttagelse af grundvidenskabelig, antropologisk karakter.

Der er på ingen måde tvivl om, at Eigil Knuth opfylder de videnskabelige forudsætninger for at modtage en doktorgrad ved Københavns Universitet. Dertil kommer så, at hans forskning har haft den aller største betydning for grønlænderne: Han har påvist deres ældste historie og han har dokumenteret de kunstneriske værdier i den grønlandske kunst. Som kunstner har han desuden selv skabt en række skulpturer, der af grønlænderne opfattes som en skildring af noget væsentligt i deres nationale karakter.

Oven i alt dette kommer så, at Eigil Knuth ved etablering af sine forsknings-stationer på Grønland har gjort en enestående indsats for en række andre videnskaber – ikke mindst for en række forskere, som idag er knyttet til Københavns Universitet.

Et udvalg af Eigil Knuths' afhandlinger

- 1942 Dansk Nordøstgrønlandsk Ekspedition 1938-39. Report on the Expedition and on subsequent work at the Mørkefjord Station. Meddelelser om Grønland, bd. 126, no. 1, 1942. pp. 1-157.
- 1944 Bidrag til Vesterbygdens Topografi. De afsidesliggende Bebyggelser. Summary in English. Det Grønlandske Selskabs Aarsskrift 1944, pp. 81-124.
- 1948 Grønlandske Billeder. Det Grønlandske Selskabs Aarsskrift 1948, pp. 61-80.
- 1948 Pearyland-Eskimoerne. Nationalmuseets Arbejdsmark 1948, pp. 29-36.
- 1950 Dansk Pearyland Ekspedition. Sidste års meteorologi og topografisk overblik. Geografisk Tidsskrift, bd. 50, pp. 2-19.
- 1951 Et umiak-fund fra Pearyland. Nationalmuseets Arbejdsmark 1951, pp. 77-87.
- 1951 Pearylands Dorsetkultur og de første skrælinger. Det Grønlandske Selskabs Aarsskrift 1951, pp. 49-50.
- 1952 An Outline of the Archaeology of Peary Land. Arctic, Journal of the Arctic Institute of North America, vol. 5, no. 1. pp. 17-33. Ottawa.
- 1954 The Paleo-Eskimo Culture of Northeast Greenland Elucidated by Three New Sites. American Antiquity, vol. 19, no. 4. pp. 367-379.
- 1956 Danmark Fjord. Fra Nationalmuseets Arbejdsmark 1956, pp. 71-78.
- 1958 Det mystiske X i Danmark Fjord. Naturens Verden, marts 1958, pp. 75-78, 82-91.
- 1958 Archaeology of the Farthest North. Proceedings of the Thirty-Second International Congress of Americanists 1956, pp. 560-573. Copenhagen.
- 1960 Aron of Kangeq 1822-1869. The Seal Hunter who became Father of Greenland's Art of Painting. The Danish National Museum, pp. 1-24, pl. ill. Copenhagen.
- 1960 Aron fra Kangeq. Grønlands Guldaldermester (1822-1869). Nationalmuseets Arbejdsmark 1960, pp. 45-64, pl. ill.
- 1961 Âlup Kangermiup kalipagai. nugterissok: Jens Poulsen. pp. 1-26, pl. ill.
- 1963 Singajuk's Family Saga. FOLK, Dansk Etnografisk Tidsskrift, vol. 5, pp. 209-218.
- 1965 Rapport 3: Pearyland Ekspeditionen. Arkæologi.
- 1966-1967 The Ruins of the Musk-ox Way. FOLK, Dansk Etnografisk Tidsskrift, vol. 8-9, pp. 191-219.
- 1967 Archaeology of the Musk-ox Way. Contributions de Centre d'Etudes Arctiques Finno-Scandinaves. No. 5. Paris.
- 1967 sammen med H. R. van Heekeren: Sai-Yok. Stone-Age Settlements in the Kanchanaburi Province. pp. 129, pl. ill. København.
- 1968 The Independence II Bone Artifacts and the Dorset Evidence in North Greenland. FOLK, Dansk Etnografisk Tidsskrift, vol. 10, pp. 61-80.

Ovennævnte liste omfatter blot et udvalg af Eigil Knuth's forfatterskab, som er meget omfattende. Her er blandt andet udeladt en række bøger, hvori han skildrer sine rejser og studieophold i Grønland. Disse sidste indeholder også materiale af interesse for forskningen.

Det lægevidenskabelige fakultet

Seymour S. Kety: Born August 25, 1915 in the United States of America and educated in Philadelphia.

Degree: A.B., M.D., and Sc.D. (Hon.) University of Pennsylvania, 1936, 1940, 1965. M.A. (Hon.) Harvard University, 1967. Sc.D. (Hon.) Loyola University, 1969.

Present positions: Professor of Psychiatry, Harvard University, since 1967 and Director, Psychiatric Research Laboratories, Mailman Research Center, McLean Hospital since 1977.

Previous positions: National Research Council Fellow, Harvard University, 1942-43. Instructor to Professor of Pharmacology and Clinical Physiology, University of Pennsylvania, 1943-61. Scientific Director National Institute of Mental Health and Neurological Diseases, National Institutes of Health, 1951-56. Chief, Laboratory of Clinical Science, National Institute of Mental Health, 1956-67. Henry Phipps Professor and Chairman, Department of Psychiatry, Johns Hopkins University School of Medicine and Psychiatrist-in-Chief, the Johns Hopkins Hospital, 1961-62. Visiting Professor, Collège de France, 1966-67. Visiting Professor of Psychiatry, Stanford University, and Fellow, Center for Advanced Study in the Behavioral Sciences, 1978-79.

Memberships: National Academy of Sciences (U.S.A.), American Philosophical Society, American Academy of Arts and Sciences, Psychiatric Research Society, Association for Research in Nervous and Mental Disease. Distinguished Fellow, American Psychiatric Association. Honorary Fellow, Royal College of Psychiatrists, London. Member, President's Panel on Mental Retardation, 1961-62. Editor-in-Chief, Journal of Psychiatric Research since 1959.

Honors and Awards: Theobald Smith Award, American Association for the Advancement of Science, 1949. Max Weinstein Award, United Cerebral Palsy Research Foundation, 1954. Distinguished Service Award, U.S. Department of Health, Education and Welfare, 1968. 12th National Institutes of Health Lecture, 1960. Academic Lecture, American Psychiatric Association, 1961. Thomas William Salmon Lectures, New York Academy of Medicine, 1961. Stanley Dean Award, American College of Psychiatry, 1962. Research Achievement Award and McAlpin Medal, National Association for Mental Health, 1972. Paul Hoch Award, American Psychopathological Association, 1973. Jessie Kovalenko Award, National Academy of Sciences, 1973. The Edward Mapother Lecture, Maudsley Institute of Psychiatry, 1974. The Harvey Lecture, Rockefeller University, 1975. Grass Foundation Lecture, Society for Neuroscience, 1975. George H. Bishop Lecture, Washington University School of Medicine, 1975. William C. Menninger Award, American College of Physicians, 1976. Frieda Fromm-Reichmann Award, American Academy of Psychoanalysis, 1978. The Henry Maudsley Lecture, Royal College of Psychiatrists, London, 1978. Foundations' Fund Award for Research in Psychiatry, 1979. Passano Award, 1980.

Carl-Bertil Hugo Laurell, f. i Uppsala (Sverige) 28.VI. 1919; föräldrar: professor Hugo Fredrik Laurell och Sigrid Ebba Eliza Olivecrona. Student 1937, med. kand. 1939, med. lic. 1944 och med. dr. 1948. – E.o. amanuens vid Histologiska Inst. vid Uppsala universitet 1938-1939; – amanuens vid med.klin. Lund 1945; – amanuensassistent vid med.klin:s lab. Lund 1945-1946; – vid med. klin:s centrallab. 1946-1948; – docent i klinisk kemi 1947; – docentförordnanden 1948-1954; – laborator i klinisk kemi vid Lund Universitet 1956; – överläkare vid kliniskt-kemiska centrallaboratoriet, Malmö allmänna sjukhus; – professor i klinisk kemi vid Lunds Universitet 1967. – Studie- och forskningsresor: Tyskland 1955, 1959, 1964, Schweiz 1960, Holland 1972, Belgien 1958, 1959, 1972, 1973, 1974, 1975. U.S.S.R. 1974, Australien 1975, D.D.R. 1977,

U.S.A. 1957, 1964, 1967, 1970, 1971, 1973, 1975, 1976, 1978, England 1979. – Visiting professor Royal Postgraduate Medical School, Hammersmith Hospital, London 1974.

Invalid ledamot av följande samfund: Kungl. Fysiografiska Sällskapet, Lund, Deutsche Akademie der Naturforscher Leopoldina, Germany, 1970, European Society of Clinical Investigation, 1972, Kungl. Vetenskapsakademien, Sverige, 1974, Am. Assoc. Pathologist 1977. – Vetenskaplig konsult vid Socialstyrelsen sedan 1968.

Hedersutnämningar: Alvarenga-pris 1963; Warner-Chilcot Lecture, Am. Ass. Clin. Chemistry, 1970. Boerhave Lecture, European Society for Clinical Investigation, Scheveningen, 1972; Arne Tiselius Memorial Lecture, Brugge, 1974, Jubilee memory award of Svenska Läkarsällskapet, 1974. Distinguished Scientist Award, 1978, International Federation of Clinical Chemistry.

Doctor Medicinae Honoris Causa, University of Copenhagen, Denmark 1979.

Francis Daniels Moore was born 17 August 1913 in Evanston, Illinois, the son of parents with New England ancestry (Vermont, Massachusetts, and Connecticut).

He attended high school in Winnetka, Illinois with an interest largely in music and mathematics. He states that he took up athletics but without much success. He made a hole-in-one on a golf course at the age of 16, and has never struck a golf ball in anger since that time.

He then attended Harvard College, graduating in the class of 1935 without any great academic distinction, but with particular interests in recreational activities of a musical and literary type. He then matriculated at the Harvard Medical School and became a member of the remarkable class of 1939 that ultimately produced 15 professors of surgery. He started off his medical school career with an important preliminary procedure.

Namely, getting married. He married Laura Bartlett of Winnetka, Illinois at the same time that he started medical school, and to them five children have been born; one a professor of chemistry, another a young surgeon, one of the girls marrying a surgeon, another girl marrying the son of a surgeon, and the third girl marrying a lawyer. So the family has a large number of professional people, all of whom enjoy intensive arguments on a wide variety of topics. There are now an even dozen grandchildren.

The medical school years were followed by 10 years of internship, residency, and attending staff positions at the Massachusetts General Hospital under Dr. Edward D. Churchill, working with some of the surgical stars of that era, including Richard Sweet, Joseph Meigs, Leland McKittrick, and Oliver Cope.

As a student, Dr. Moore became interested in science as displayed by some research work he carried out on endocrine aspects of placental hormone production, as well as some studies of insulin action. After two years of internship he was awarded the Fellowship of the National Research Council.

Dr. Moore took this fellowship year studying the use of radioactive and stable isotopes, then coming into use for the first time in 1940-1941. This period was spent with Dr. Joseph Aub at the Huntington Memorial Hospital, where some of the first intensive isotopic studies in biochemistry and physiology were being pursued at Harvard University.

War in Europe had been declared in the fall of 1939 at the time that Dr. Moore was starting his internship; the attack on Pearl Harbor took place in December of the research fellowship year. Work and concern became increasingly focused on the care of burns and severely injured persons, and the application of radioactive isotopes to these studies as well as to the detection of abscesses which had been the first concern of Dr. Moore's isotope group at the Huntington Memorial Hospital.

Returning for the completion of his residency, many of Dr. Moore's associates and classmates went to the war, both in the Army and the Navy, and in the Air Force. Because of a personal health problem, Dr. Moore was selected to remain at home working with patients and with research in the care of the wounded.

During these years the original concept of measuring total body composition by isotope

dilution using multiple isotopes to measure not only the volume of fluids but likewise the weight of solids in solution was developed and published, although the final gathering together of body compositional data on a wide variety of patients and normal subjects was not completed until 1953.

Upon the completion of the war, Dr. Moore was promoted to Assistant Professor and became tutor in surgery at the Massachusetts General Hospital and the Harvard Medical School. In 1948 he was asked to take the position of Moseley Professor of Surgery at Harvard and Chief of Surgery at the Peter Bent Brigham Hospital.

The next 28 years of his life were spent in this position, working with a very talented staff, both of colleagues and of younger people, and working largely in the fields of surgical metabolism, the biochemistry and endocrinology of convalescence, the care of patients with gastrointestinal tract disease, cancer of the breast, and tissue transplantation.

These studies have brought Dr. Moore friendly contacts throughout the world. Many fellows working on their residency and in the laboratories have assumed positions of responsibility in the United States and in other countries. The Department of Surgery has been very proud of the fact that men from other disciplines, particularly biochemistry, pediatrics, and internal medicine, have studied there and particularly to learn isotopic techniques, which are applicable to a wide variety of disease states.

In 1976 Dr. Moore requested of the Dean and the President of the university that he be relieved of the administrative responsibilities of the department in order to devote his time to some special projects, including his research laboratory. His successor, Dr. John A. Mannick, was appointed by the university and the hospital, and Dr. Moore was given a new laboratory and wide responsibilities in teaching and in hospital work as the Elliott Carr Cutler Professor of Surgery through to his retirement in August of 1980.

Dr. Moore has had the pleasure and privilege of working as Visiting Professor at many universities in Europe, Asia and in the United States and Canada. He and Mrs. Moore travel together to see old friends and to join together in learning of many of the problems, trials and tribulations of new medical schools everywhere. Dr. Moore has received a number of honors, including the Bigelow Medal of the Boston Surgical Society, the Gross Medal of the American Surgical Association, the Alvarenga Prize of the Philadelphia Academy of Medicine, and the Lister Medal of the Royal College of Surgeons of England. He has been awarded honorary degrees from the Universities of Ireland, Suffolk, Paris, Edinburgh, Göteborg, and Copenhagen.

Dr. Moore's hobbies have included music, in which he has been active as the composer of some musical comedies, and the founder of the Harvard Medical School Musical Society. He is a member of the Board of Trustees of the New England Conservatory of Music. His hobby of sailing has been enjoyed by his family at their summer place in Marion, Massachusetts.

But of all his professional interests and hobbies, none has outlasted his basic concern with the fundamental biology of getting well: the integrated endocrine and biochemical adjustment that produces a healing wound and a patient restored to normal status in society, after a devastating injury. It is this topic, the biology of convalescence, that is concerned with the seminar here in Copenhagen.

John W. Severinghaus: Born May 6, 1922 in Madison, Wisconsin and educated in Pennsylvania and New York.

Degrees: B.S., Haverford College, 1943. M.D., Columbia University, 1949.

Present Positions: Professor of Anesthesia, University of California, School of Medicine, San Francisco, California, since 1965. Recipient of Research Career Award, U.S.P.H.S., since July 1963.

Previous Positions: Staff Physicist, Radiation Laboratory, Massachusetts Institute of Technology, 1943-45. Research Associate in Physiology, Hospitals of the University of Pennsylvania,

1953. Surgeon, Chief of Anesthesia Research, U.S.P.H.S., Clinical Center, Bethesda, Maryland, 1953-58. University of California Medical School, San Francisco, California. 1958-.

Research: Developed Pco_2 electrode (1958) and first blood gas electrode system with O_2 , CO_2 and pH electrodes. Other apparatuses, monitors and devices for use in laboratory or clinical medicine include: Calcium (1950), Electropheretic Respirator (1951), a non-rebreathing valve (1953), an esophageal EKG, temperature and sound monitor, the »Telecor« (1957), a laryngeal spray (1957), anaeroid manometer connection to arterial line (1957), recording ventimeter (1962), blood pH electrode (1965), the blood gas slide rule (1966), an end tidal gas sampler (1970), 3 methods for measuring lung water – a thermal vs conductivity dilution (1972), an electrical impedance bridge (1972), a single breath mass spectrometric method (1979), blood gas base excess computer (1976), mass spectrometer multiplexed to 10 operating rooms (1979), transcutaneous Pco_2 electrodes and a combined PO_2/Pco_2 electrode (1980), and a portable neuromuscular block EMG monitor.

Physiological studies have included: chemical regulation of respiration, and acclimatization to high altitude, pulmonary dead space and its divisions, hypoxic pulmonary hypertension and its role in high altitude pulmonary edema, uptake of anesthetic gases, circulatory effects of halothane, cerebral circulation controls and acclimatization, pH regulating role of the blood brain barrier. O_2 dissociation curve studies and standardization, the role of carbonic anhydrase in brain, and studies of methods of measuring the effects of O_2 and CO_2 on ventilation.

Daniel C. Tosteson: Born on February 5, 1925 in Wisconsin educated at Harvard University in Boston, Massachusetts.

Degrees: M.D., Harvard Medical School 1949.

Present Position: Dean of the Faculty of Medicine and Caroline Shields Walker Professor of Physiology, Harvard University; and President of the Harvard Medical Center since 1977.

Previous Positions: Fellow in Physiology at the Harvard Medical School, 1947-48. – Intern then Assistant Resident in Medicine at Presbyterian Hospital in New York City, 1949-51. – Research Fellow in Medicine, Brookhaven National Laboratory, 1951-53. – Research Fellow in the Biological Isotope Research Laboratory at the University of Copenhagen in Denmark, 1955-56. – Research Fellow in the Physiology Laboratory in Cambridge, England, 1956-57. – Associate Professor in Physiology at Washington University School of Medicine in St. Louis, Missouri, 1958-61. – Professor and Chairman of the Department of Physiology and Pharmacology at Duke University School of Medicine in North Carolina, 1961-75. – James B. Duke Distinguished Professor, Duke University School of Medicine, 1971-75. – Dean, Division of the Biological Sciences and the Pritzker School of Medicine; Vice President for the Medical Center; The Lowell T. Coggeshall Professor of Medical Sciences at the University of Chicago in Illinois, 1975-77.

Memberships: Alpha Omega Alpha, American Academy of Arts and Sciences, American Physiological Society (President 1973-74), Association of American Medical Colleges (Chairman 1973-74), Association of American Physicians, Biophysical Society, Fellow of the Danish Royal Society, Institute of Medicine of the National Academy of Sciences, Society of General Physiologists (President 1968-69), and Red Cell Club.

Det humanistiske fakultet

a.

Merete Bodelsen. Jeg blev født 8. december 1907 i London, hvor min far var rådgivende ingeniør bl.a. ved det danske Generalkonsulat. Vi boede i Hampstead, hvor min halvandet år ældre bror og jeg gik i engelsk skole. Allerede oktober 1914, kun 42 år gammel, døde min far og vi måtte flytte hjem til Danmark. I sine unge dage havde min mor været børnehavelærerinde ved Hanne Adlers skole på Dosseringen, og her fik vi da vor lykkelige skolegang lige til studenterexamen.

Kun få år efter 1. verdenskrig gik sommerferierejserne til England som gæst hos mine forældres venner både i London, som jeg elskede, på »Tandridge Hall« ved Oxted, og i Bournemouth. I London gik min daglige formiddagstur til National Gallery, hvis samlinger jeg fra mit 16. år følte mig fortrolig med, men også British Museum blev flittigt besøgt. Hjemme stimuleredes min interesse for kunst bl.a. gennem den elskelige Erik Moltesen (d. 1926) som var forlovet med min kusine Elsebet Bording (senere gift Drucker). Men da kunsthistorien måtte anses for et brødløst studium, valgte jeg efter studentereksamen 1926 engelsk hos Bodelsen, Brusendorff og Bøgholm, og fransk hos Nyrop og Blinkenberg. Det klarede jeg dog kun i to semestre, så var jeg ovre i kunsthistorien og gik til forelæsninger og skrev opgaver til Francis Beckett. 1930 trak han sig tilbage på grund af svagelighed og kun de færreste af mine samtidige nåede frem til en afsluttende examen i faget. Lyspunkterne i disse år var øvelserne hos K. Friis Johansen i klassisk arkæologi, siden blev det også nordisk arkæologi og den ægyptiske og græske kunst der fængslede. Dengang var der ikke samme muligheder som idag for at komme ind som volontør på museerne, men jeg var heldig at få arbejde på Akademiets Bibliotek, hvor jeg sammen med Jørn Rubow deltog i registrering af kunsthistorien bl.a. på Det kgl. Bibliotek. Vi færdedes hjemmevant på ristene. Siden samarbejdede jeg med Aage Marcus på »Dansk kunsthistorisk Bibliografi«, som han tog initiativet til og som blev udgivet 1935 med støtte af Carlsbergfondet. Senere udgav jeg en Karl Madsen Bibliografi (1939), en Emil Hannover Bibliografi (1942) og sammen med Dyveke Brun »En Bibliografi til den dansk-franske Kunstforbindelse« (1943), et emne som skulle blive et hovedtema i mit forfatterskab. Allerede i min bog om Ludvig Find (1943) indgik et kapitel om Mogens Ballin og de danske symbolisters forbindelse med Gauguin og de franske malere i Pont Aven.

Interessen for dansk kunsthåndværk og for funktionalismen på Stockholmsudstillingen 1930 fik jeg som redaktionssekretær hos Sigurd Schultz ved *Nyt Tidsskrift for Kunstindustri* (1929-31) og kom gennem årene især til at skrive meget og indgående om nyere dansk keramik, (Kählerne, Salto, Nathalie Krebs, Helge Jensen, Gertrud Vasegaard og Aksel Rode, Christian Poulsen, Nils Thorsson m.fl.). Da jeg i foråret 1930 skulle til Paris på en måneds studieophold fulgtes jeg derned med Carl Adolf Bodelsen, som skulle deltage i et internationalt møde. Vi blev gift det følgende forår og fulgtes ad siden på de fleste af vores mange rejser.

Det var også Schultz der satte mig i gang med at skrive biografier til Dansk biografisk Leksikon, hvorved jeg kom i forbindelse med Povl Engelstoft, og det blev sammen med Engelstoft jeg redigerede den nye udgave af Weilbachs Kunstnerleksikon, I-III, et projekt som i så mange år havde været en slem hovedpine for kunsthistorikerne. Vi kom i gang under den 2. verdenskrig, og det forekom mig at være en rimelig opgave at koncentrere sig om netop da. Arbejdet stod på i ni år, 1943-52.

Efter Weilbach fik jeg endelig vind i sejlene til selvstændig forskning, som gennem årene blev muliggjort af Ny Carlsbergfondet. I 1956 udgav jeg en bog om stentøjskeramikeren Patrick Nordström, og kunne her, ved at gennemgå hans receptbog i Den kgl. Porcelainsfabriks arkiver, konstatere at hans beundrede glasurer udsprang direkte af de glasurer der benyttedes af Sèvres og af den franske keramik Jean Carriès. I »Willumsen i Halvfemsernes Paris« (1957) blev Willumsens omstridte forhold til Gauguin for første gang klarlagt ved en nærlæsning af Willumsens ofte kryptiske breve til Johan Rohde og Emil Hannover i forbindelse med en minutuøs kortlægning af det parisiske kunstliv. Også Odilon Redon kom nu med i billedet som inspirator, og endelig hørtes i »Jotunheimen«, og i udkastet til »Det store relief«, der påbegyndtes i Paris, klange fra Carlyle, hvis navn aldrig havde været bragt i forbindelse med Willumsen. En nøgle kunne derved gives til hans gådefulde værk.

Allerede 1957 var jeg begyndt at publicere specialstudier om Gauguin i *The Burlington Magazine* og *Gazette des Beaux-Arts* som fagfæller i udlandet reagerede meget positivt på, og min bog »Gauguin's Ceramics. A Study in the Development of his Art« (London 1964) blev fra alle hold betegnet som grundlæggende. Den fulgtes 1968 op med »Gauguin og Impressionisterne«, hvor der bl.a. blev redegjort for hvilke billeder af impressionisterne Gauguin havde ejet, og

hvornår og hvorledes han havde erhvervet dem. En sådan rekonstruktion kunne kun foretages ved en kombination af det materiale der kunne drages frem i København og i Paris fra trykte og utrykte kilder (bl.a. Durand-Ruels arkiver), så også her blev en betydningsfuld dansk-fransk kunstforbindelse belyst. Et udtog optryktes i 1970 i *The Burlington Magazine*: »Gauguin, the Collector«. Den dansk-franske kunstforbindelse på det keramiske felt blev endelig atter taget op i et afsnit af Den kgl. Porcelainsfabriks 200 års jubilæumsskrift, som udkom både på dansk og engelsk i 1975: »Sèvres-Copenhagen. Crystal Glazes and Stoneware at the Turn of the Century«.

I november 1978, kun et par måneder efter jeg havde modtaget meddelelsen fra Universitetet om min forestående promovning til æresdoktor, døde min mand. Men vores ældste søn Niels kunne være til stede ved højtideligheden på Universitetet 1. juni 1979, og vores yngste søn Anders var min ledsager ved festforestillingen i Det kongelige Teater.

C. A. Christensen

Allerede i mit barndomshjem vakte min historiske interesse ved at høre »de gamles« fortællinger om hjemegnens sagn samt af min faders levende interesse for egnens arkæologiske levn. Efter konfirmation i genforeningsåret 1920 begyndte jeg som lærling i min faders byggeforretning i Toftlund, Haderslev amt, men efter tre års læretid sprang jeg fra i 1924 og tog til København for trods betydelige økonomiske vanskeligheder at læse til studentereksamen på kursus og for senere at studere historie.

I efterår 1926 begyndte jeg dette studium ved universitetet. Ifølge hele min interessesfære blev det først og fremmest E. Arup, der kom til at præge min studietid. Med veneration mindes jeg hans fascinerende og inspirerende lærergerning, omend man jo også efterhånden blev klar over, at i mange forhold var det nutidens problemstillinger, der blev projiceret tilbage i fortiden.

I min studietid udarbejdede jeg min første historiske afhandling, »Nedgangen i landgilden i det 14. Århundrede« (trykt i *Hist. Tidsskr.* 1931). Da E. Arup og Lauritz Weibull i 1932 af Det danske Sprog- og Litteraturselskab blev udpeget som ledere af den planlagte og af Carlsbergfondet bekostede store udgave af Danmarks dokumenter fra middelalderen, *Diplomatarium Danicum*, havde jeg den glæde, at Arup udpegede mig sammen med to andre af hans elever, Adam Afzelius og Kåre Olsen, til at være hans medarbejdere. Efter magisterkonferens i 1933 knyttedes jeg fast til udgaven, hvis plan på initiativ af filologen Frantz Blatt blev udvidet til også at omfatte en samtidig oversættelse på dansk, *Danmarks Riges Breve*. Arbejdet med disse udgaver, hvor jeg efterhånden kom til at indtage en ledende stilling, blev min livsopgave.

Ved siden heraf har jeg udgivet Roskildekirkens middelalderlige Jordebøger og Regnskaber (1956). I den forelæsnings, jeg holdt i anledning af tildelingen af æresdoktorgraden, og som bliver trykt i *Hist. Tidsskr.*, har jeg redegjort for det syn på kirkens godshistorie fra de allerældste tider til reformationstiden, som jeg gennem en lang tids beskæftigelse med emnet er nået frem til.

Det problem, jeg allerede havde været inde på og skrevet om i min studietid på grundlag af sjællandsk kildemateriale, fulgte jeg op i 1960 med en afhandling om krisen på Slesvig domkaptels jordegods i tiden 1352-1437. Til det nordiske historikermøde 1964 skrev jeg rapporten om ødegårdsproblemet i Danmark. Samtidig offentliggjorde jeg i *Hist. Tidsskr.* en afhandling om de i det 14. og 15. århundrede stedfundne ændringer i landsbyernes økonomiske og sociale struktur. Udover selve ødegårdsproblemet gjorde jeg heri opmærksom på, at den jordfordeling – landsbygårdenes indbyrdes størrelse – som vi kender fra 17. og 18. århundrede, efter alt at dømme har været væsensforskellig fra den, der har været rådende i højmiddelalderen eller vikingetid. Kildeforholdene tillader endnu ikke en klar præcisering, men jeg føler mig ret overbevist om, at fremtidig forskning vil kunne trække denne linie klarere op.

Roman Jakobson: Born October 11, 1896 in Moscow and educated in the Lazarev Institute of Oriental Languages and the Philological Faculty of Moscow University. Dr. Phil. German University, Prague 1930.

Served and taught at Moscow University 1918-20; Masaryk University, Brno 1933-39; École

Libre des Hautes Études, New York 1942-46; Columbia University 1943-49; Harvard University (Samuel Hazzard Cross Professor of Slavic Languages, Literatures, and General Linguistics, Emeritus) 1949-67; Massachusetts Institute of Technology (Institute Professor, Emeritus) 1957-67; Visiting Professor at Yale University 1967, 1971; Princeton University 1968; Brown University 1969-70; Brandeis University 1970; Collège de France 1972; Catholic University of Louvain 1972; New York University 1973; Bergen University 1976.

Dr. honoris causa, Universities of Bochum, Brno, Cambridge, Charles University (Prague), Chicago, Clark University, Columbia, Copenhagen, Georgetown, Grenoble, Harvard, Liège, Louvain, Michigan, New Mexico, Nice, Ohio State, Oslo, Rome, Tel-Aviv, Uppsala, Yale, Zagreb.

Foreign Member of Academies of Sciences, American (Boston), British, Danish, Finnish, Irish, Italian (Bologna), Netherlands, Norwegian, Polish, Serbian.

President Moscow Linguistic Circle 1915-20, Linguistic Society of America 1956, International Council of Phonetic Sciences 1948-61. Vice-President, Prague Linguistic Circle 1927-39, International Committee of Slavists 1958-76. Honorary Member, Philological Society 1974-, Royal Anthropological Institute of Great Britain and Ireland 1974-, Modern Language Association 1978-, New York Academy of Sciences 1978-, Chevalier de la Légion d'Honneur 1947.

A bibliography of his writings edited by C. H. van Schooneveld (The Hague, 1972) and five volumes of *Selected Writings* (The Hague) have been published by Mouton.

Villy Sørensen, f. 13.1.1929, søn af daværende portør ved DSB Johs. P. Sørensen og hustru, Mathilde, f. Thomsen, mine forældre var begge første generations-københavnerne. Jeg voksede op i Valby, blev nysproglig student fra Vestre Borgerdydskole 1947, studerede derefter ved Københavns universitet, i første semester Nordisk filologi, siden forsøgte jeg forgæves at studere filosofi (der var dengang kun to filosofi-lærere og ikke noget for enhver filosofisk smag) og bevægede mig i udkanten af flere fagområder, uden at bringe det til andet end (den »store«) græskprøve. I 1952-53 studerede jeg i Freiburg (Baden), hvis filosoffer var stærkt præget af Heidegger; jeg blev dog mere fængslet af historikerne og litteraturhistorikerne (Gerhard Ritter, Clemens Bauer, Walther Rehm).

På det tidspunkt havde jeg skrevet min første bog, Sære historier, 1953, som først vakte lidt større opmærksomhed i lidt større kredse, da jeg havde ytret mig som filosofisk og samtidskritisk forfatter, med Digtere og dæmoner, 1959, og Hverken-eller, 1961. Jeg mente at have erkendt at digtning ikke er »fri fantasi«, men en måde at ordne sit univers på, et koncentreret udtryk for den fortolkning af virkeligheden, som vi alle, mere eller mindre bevidst, er engageret i hele tiden, og som ligger til grund for den mere bevidste, herunder filosofiske, erkendelse. At denne fortolkningsproces er bundet til visse givne mønstre følte jeg mig bekræftet i af C.G. Jungs psykologi. I en række artikler og bøger om digtere og filosoffer har jeg analyseret deres værker som en fremadskridende fortolkningsproces på forskellig historisk baggrund, – hovedværket i genren er bogen om Seneca, 1976, der blev ledsaget af oversættelser af nogle af hans skrifter. I erkendelse af at en central humanistisk strømning fra den romerske oldtid over renæssancen, med Erasmus af Rotterdam som hovedskikkelse, har været noget forsømt i den danske (oversættelses)litteratur, har jeg ladet en oversættelse af Erasmus' Encomium Moriae følge efter Senecaoversættelserne. Foruden havde jeg i Uden mål – og med, 1973, forsøgt at formulere en moderne humanisme med analyser af problemstillinger inden for natur- og samfundsvidenskab, kunst og politik, med særlig vægt på spændingen mellem årsags- og formålsbetragtninger, mellem mål og midler. Som medforfatter til Oprør fra midten, 1978, har jeg været med til at give denne humanisme en mere politisk formulering.

b.

Jón Helgason, der er født i Borgarfjorden på Island i 1899, kom som 17-årig student til Danmark, hvor han begyndte at studere nordisk filologi ved Københavns universitet. Allerede i sit første

studieår fandt han det felt der særlig skulle blive hans: håndskriftstudier i Den arnamagnæanske samling på Universitetsbiblioteket, og fra 1917 var han medarbejder, og snart reelt hovedudgiver, af en stor, tekstkritisk udgave af Olav den helliges saga, som udkom hæftevis i Norge i årene 1930-41.

Jævnside med dette arbejde og sine magisterstudier nåede Jón Helgason også at udgive *Heiðreks saga* (1924), før han i 1926 disputerede på en afhandling om Árne Magnússons famulus, Jón Ólafsson fra Grunnavík. Disputatsen blev indleveret og forsvaret i Reykjavík ved Islands nye universitet (grundlagt 1911). Efter et års ansættelse ved universitetet i Oslo blev Jón Helgason i 1927 forstander for Den arnamagnæanske samling, og i 1929 professor i islandsk sprog og litteratur ved Københavns universitet, samtidig med at han stadig forestod håndskriftsamlingen. Denne dobbeltfunktion har Jón Helgason udøvet i mere end 40 år, fra 1929 til 1971.

Jón Helgasons første trykte arbejde var en artikel om færøske forhold, som han publicerede som 20-årig, og op gennem årene har han leveret adskillige bidrag til færøsk filologi, for manges vedkommende skrevet på færøsk, som han behersker i skrift og tale (lige som i øvrigt de andre nordiske sprog). Hovedparten af hans forskning ligger dog inden for islandsk filologi, og her har han ikke begrænset sig til middelalderfilologien, men i lige høj grad behandlet senere perioder. I sin produktion har Jón Helgason ikke udelukkende henvendt sig til fagfæller, men har udsendt flere bøger (på islandsk) beregnet på et bredere publikum, bl.a. kommenterede udgaver af Eddadigte. I sit hjemland er han en fremtrædende kulturpersonlighed og bl.a. anerkendt som en af de førende lyriske digtere.

Blandt Jón Helgasons mange bidrag til islandsk sprog- og litteraturforskning kan nævnes en undersøgelse af sproget i den første trykte islandske bog, Oddur Gottskálkssons oversættelse af det nye testamente 1540 (1929) og *Norrøn litteraturhistorie* (1934), der stadig bruges som standardhåndbog. En anden standardhåndbog er den norsk-islandske *Litteraturhistorie i samlingsværket Nordisk kultur*, bind VIII B (1953), hvor Jón Helgason står som forfatter af afsnittet Norges og Islands digtning, den bedste og mest omfattende indføring i Edda- og skjaldedigtene der er givet i nyere tid på et skandinavisk sprog. Jón Helgason, der vel nok er den største nulevende kender af skjaldedigtningen, fremlægger her stoffet i en umiddelbart tilgængelig og fængslende form. Et grundlæggende træk i Jón Helgasons Edda- og skjaldestudier er hans understregning af at der er tale om en mundtlig digtning, der kan være mere eller mindre forvansket inden nedskrivningen, således at filologiske metoder ikke altid rækker til når det gælder at restituere digtenes oprindelige skikkelse. Han står her i stærk modsætning til sine umiddelbare forgængere, bl.a. Finnur Jónsson.

Jón Helgasons største indsats som filolog er dog den omfattende udgivelsesvirksomhed som under hans ledelse blomstrede op omkring Den arnamagnæanske samling.

Gennem størstedelen af sine 500 år har Københavns universitet også været Islands universitet, og ikke mindst efter at Árne Magnússon i 1730 testamenterede sin samling af håndskrifter, hvoraf de fleste var islandske, til universitetet, har København været et naturligt midtpunkt for udgivelse af norrøne tekster. En række islandske forskere har gennem tiden følt sig tiltrukket af muligheden for her at forene en akademisk karriere med en indsats inden for Islands historie og litteratur. Specielt kan nævnes Finnur Magnússon (1781-1847), Konráð Gíslason (1808-91) og Finnur Jónsson (1858-1934), der alle har dyrket tekstudgivelse i betydeligt omfang, ikke mindst Finnur Jónsson, der gennem en årrække holdt tre udgiverselskaber beskæftiget. Blandt danske forskere der har bidraget til denne københavnske tekstudgivertradition bør først og fremmest nævnes Kr. Kålund, (1844-1919), hvis meget omhyggelige udgaver har beholdt deres værdi.

I dette århundrede har de arnamagnæanske legatmidler langt fra slået til til at finansiere de publikationer som blev udgivet inden for norrøn filologi, og Den arnamagnæanske kommissions publikationsvirksomhed førte en nærmest hensygnende tilværelse, indtil det i slutningen af trediveerne lykkedes at skaffe statsstilskud til serien *Bibliotheca Arnamagnæana*, som omfatter monografier om forskellige emner inden for norrøn filologi, og hvoraf der siden 1941 er udkommet 32 bind under Jón Helgasons redaktion.

I 1956 oprettedes Det arnamagnæanske institut under Københavns universitet med faste årlige bevillinger og efterhånden en stab af yngre medarbejdere, og omtrent samtidig blev der opnået statstilskud til serien *Editiones Arnamagnæanæ*, som omfatter tekstkritiske udgaver efter islandske (og oldnorske) håndskrifter. I denne serie er der siden 1958 udkommet 30 bind under Jón Helgasons redaktion; 7 af disse bind rummer en grundlæggende udgave af islandske folkeviser ved Jón Helgason selv, medens de fleste af udgiverne af de øvrige bind er nuværende eller tidligere medarbejdere ved Det arnamagnæanske institut, eller udenlandske forskere, som har arbejdet direkte under Jón Helgasons vejledning. Jón Helgasons forskerindsats er i virkeligheden langt større end det lader sig aflæse af de værker der bærer hans navn; hans redaktørvirksomhed af de arnamagnæanske serier har i mange tilfælde nærmest haft karakter af medforfatterskab.

Som redaktør af disse to serier har Jón Helgason på en gang videreført en tradition og fornyet den ved radikalt at skærpe de krav til videnskabelig metode og nøjagtighed der stilledes til udgivelserne; krav der i dag anses for selvfølgelige inden for norrøn filologi, men som før Jón Helgasons tid kun undtagelsesvis blev honoreret.

Nævnes bør også de to serier af faksimileudgaver af islandske håndskrifter, som er udkommet på private forlag under Jón Helgasons redaktion: *Manuscripta Islandica* (1954-66), hvor Jón Helgason selv har skrevet indledninger til alle syv bind, og *Early Icelandic Manuscripts* (11 bind, 1958-), som han har redigeret ud fra de samme principper som de arnamagnæanske serier.

Gennem sin universitetsundervisning i en tid da »oldnordisk« var et obligatorisk fag til skoleembedseksamen i dansk har Jón Helgason præget opfattelsen af den norrøne litteratur hos 40 årgange af danskstuderende. Gennem sin vidtspændende produktion og sin inspirerende ledelse af Den arnamagnæanske samling og senere Det arnamagnæanske institut har han gjort København til et internationalt centrum for udgivelse af norrøne tekster og øvet afgørende indflydelse på de krav der i dag stilles til tekstkritisk udgivelse i begge de to arnamagnæanske institutter, det islandske og det københavnske. Næsten alle de forskere der i dag er ansat på disse to institutter er elever af Jón Helgason.

Erik Iversen er født den 11. februar 1909; blev mag.art. i ægyptologi 1934; fik Københavns Universitets guldmedaille 1936; var forskerstipendiat 1961-1977; konstitueret forstander for Ægyptologisk Institut 1966; censor ved Københavns Universitet; har deltaget i The Egypt Exploration Society's udgravninger i Sudan 1948-49; er korresponderende medlem af Det Tyske Institut.

Erik Iversens første større arbejde er hans guldmedailleafhandling fra 1936, Amon som Orakelgud og de såkaldte Amonsdekreter. Hans andet arbejde om religion er den lille artikel fra 1963 om The Egyptian Conception of Eternity. Iversen bruger her den europæiske »myte« som udgangspunkt for en meget overbevisende diskussion af ægypternes opfattelse af tid og rum med særligt henblik på evighedsbegrebet.

Allerede i sin studietid var Erik Iversen optaget af ægyptisk medicin. Hans interesse herfor kommer til udtryk i fire afhandlinger, hvoraf hans udgave af Pap. Carlsberg no. VIII med rette vurderes som et af hans hovedværker. Afhandlingen består i en mønstergyldig publikation af den eneste bevarede gynækologiske tekst fra Ægypten. I forbindelse hermed fremdrages den senere græske (herunder helt nye kilder) og europæiske litteratur om emnet, og det vises, at de ægyptiske forestillinger er transmitteret til Europa via græsk medicin og ikke som hidtil antaget gennem lægeskolen i Salerno.

Enhver orientalist, der arbejder med skriftligt kildemateriale, må nødvendigvis foretage – undertiden omfattende – leksikografiske/semasiologiske undersøgelser. I Eriks Iversens produktion indtager de imidlertid en fremtrædende, selvstændig plads. Blandt de seks relevante afhandlinger skal særligt fremhæves *Some Ancient Egyptian Paints and Pigments* (1955). Afhandlingen er angiveligt forfattet som respons på den store engelske ægyptolog Gardiner's grundlæggende værk om leksikografi, *Ancient Egyptian Onomastica*, Oxford 1947, men trods sit beskedne omfang repræsenterer den i virkeligheden et afgørende brud med de af Gardiner knæsatte prin-

cipper. Erik Iversens »out of place« princip, således som det blev formuleret og underbygget i *Paints og Pigments*, danner grundlag for al senere leksikografi. Princippet går ud på at undersøge et ord, en ordfamilie eller en gruppe af ord med et vist fælles anvendelsesområde gennem inddragelse af alle mulige typer af materiale. Afhandlingen består af en kort teoretisk indledning, hvorefter forfatteren på de følgende 35 sider fremlægger en blændende demonstration af metodens praktiske anvendelighed.

Erik Iversen betragter sine afhandlinger om Canon og Proportions i ægyptisk kunst som sin væsentligste indsats, og denne opfattelse deles af hans fagfæller. Hovedpunkterne i Erik Iversens indsats på dette område kan opsummeres således:

1. Kvadratnetterne i ægyptisk kunst er udtryk for et kanonisk proportionssystem.
2. Dette system bestemmes som en antropometrisk beskrivelse af det menneskelige legeme, baseret på standardisering af dets naturlige proportioner udtrykt i det ægyptiske længdemål, og det påvises, at kvadratnetterne er geometriske projektioner af de kanoniske proportioner, idet siden i modulkvadratet bestemmes som 1 1/3 håndbredde.
3. Systemet gælder også for relief og maleri.
4. Reglerne gælder for al ægyptisk kunst.
5. Arkaisk græsk kunst er stærkt påvirket af den såkaldte »sene kanon«.

Som det gælder mangt et banebrydende værk, har det taget tid for Erik Iversen at vinde gehør for sine synspunkter.

I dag står det imidlertid klart, at Erik Iversens forskning på dette felt fortjener prædikatet en videnskabelig bedrift. Der vil stadig stå strid om adskillige detaljer i det kanoniske system, og mange problemer har endnu ikke fundet deres løsning, men den grundlæggende viden er til stede og danner udgangspunkt for en omfattende, ny og »kanonisk« orienteret forskning – først og fremmest i Tyskland, Belgien og USA.

Med sine mange værker om ægyptologiens og orientalistikkens plads i den europæiske kultur har Erik Iversen skaffet sig bred international anerkendelse. Også i disse værker har Erik Iversen taget et hidtil uopdyrket felt op til videnskabelig bearbejdelse. De indskrives i den på The Warburg Institute grundlagte form for traditions- og lærdomshistorie, der bedst kan karakteriseres som en dialektisk motiforskning. Dette kommer klart til udtryk i *The Myth of Egypt*.

Erik Iversen viser sig i disse arbejder som en uhyre lærd og skarpsindig forsker med en imponerende beherskelse af et – også i sproglig henseende – meget kompliceret kildemateriale.

Erik Iversen har også beskæftiget sig med dansk orientalistiks historie, og han er en af bidragsyderne til værket om Københavns Universitets historie. Det skal ligeledes omtales, at Erik Iversen har skrevet om ægyptens økonomi, historie, praktiske videnskab og litteratur.

Erik Iversen er en sjælden forsker; han er den, der kan arbejde med et problem i et år eller to, hvorefter han giver en kvantitativt set mindre afhandling eller artikel fra sig, som til gengæld rummer et væld af nye synspunkter og ideer og sædvanligvis også fremlægger det principielle og metodiske grundlag for de næste 10-15 års forskning i emnet.

Erik Iversen er ikke alene dansk ægyptologis største navn siden Zoëga, men må anses for at være en af dansk humanistisk forsknings betydeligste repræsentanter. Erik Iversen er ikke uden blik for problematikken om forskningens samfundsrelevans, men for ham er humanistisk forskning først og fremmest en »kult af veritas«. Denne holdning, som han også giver udtryk for i to digtsamlinger, er det grundsynspunkt, hvorom hele hans produktion samler sig.

Paul Ricoeur (f. 1913) har i en årrække været professor i filosofi både ved universitetet i Nanterre (Paris) og Chicago (U.S.A.). Han har tidligere været professor i Strasbourg og ved Sorbonne (Paris).

Under et krigsfangenskab fra 1939-45 forberedte han sammen med Mikel Dufrenne en bog om *Karl Jaspers et la philosophie de l'existence*, der blev udgivet i 1948. Samtidig oversatte han 1. bind af Husserls *Ideen (Idées directrices)* og lagde grunden til sin disputats *Le Volontaire et l'involontaire* (1. del

af et planlagt værk om *Viljens filosofi*). Disputatsen og Husserl-oversættelsen (forelagt som »lille tese« for erhvervelsen af doktorgraden) udkom begge i 1950. Sammen med Sartre og Merleau-Ponty var han den filosof, der gjorde Husserls tænkning kendt i Frankrig.

Efter krigen udkom desuden en lille bog om *Gabriel Marcel et Karl Jaspers* (1947), de to eksistensfilosoffer, som havde optaget Ricoeur mest under hans studier i 30'erne. Hans disputats var i øvrigt et forsøg på at forene den eksistensfilosofiske inspiration med den husserlske fænomenologi.

I 1955 udsendte han en essaysamling *Histoire et Vérité*, der bl.a. rummer en kritik af Sartre.

I 1960 udkom anden del af *Viljens Filosofi* under titlen *Finitude et culpabilité*, der dels omfatter en bog om *L'homme faillible*, dels et værk om *La symbolique du mal*.

I 1965 udgav han en bog om Freud: *De l'interprétation*; den er som alle hans betydelige bøger oversat til engelsk (*Freud and Philosophy*) og nok den i dag mest læste filosofiske bog om Freud i U.S.A. (i år udsendt som paperback).

Hans sidste store bog er *La métaphore vive* (1975), oversat til engelsk under titlen *The Rule of Metaphor* (1977).

Han har skrevet mange hundrede videnskabelige artikler. På fransk findes nogle samlede i *Histoire et Vérité* (2. udgave 1964) og i *Le conflit des interprétations* (1969). Desuden findes i bogform (kun på engelsk) *Husserl: An Analysis of his Phenomenology* (1967) og *Political and Social Essays* (1974). Endelig findes (kun på engelsk) en introduktion til hermeneutikken: *Interpretation Theory* (1976). De betydeligste af hans franske værker er oversat til tysk, italiensk og spansk.

Der findes en række bøger foruden utallige artikler på fransk og engelsk om Ricoeur. Desuden har det filosofiske tidsskrift i Chicago *Philosophy Today* to gange udgivet særnumre med artikler af eller om Ricoeur.

På dansk foreligger af Ricoeur:

1. *Sprogfilosofi*. Tre essays, Vinten 1970.
2. *Filosofiens Kilder*. Fire essays foruden et interview til dansk T.V. ved Jacques Berg, Vinten 1973.
3. *Et oppositionsindlæg* ved forsvaret for Peter Kemps disputats i Laurits Lauritsen (red.) *Teologiens krise til debat*, Vinten 1974.

Det naturvidenskabelige fakultet

a.

Herman M. Kalckar, født d. 26. marts 1908 i København, søn af vexelerer Ludvig Kalckar og Bertha Rosalie, f. Melchior. Student (mat. nat.) fra Østre Borgerdydskolen i København 1926. Cand. med. 1933, Dr. med. Københavns Universitet 1938 (forsvaret jan. 1939), orlov fra min amanuensisstilling jan. 1939. Rockefellerstipendiat til California Institute of Technology, Biology Division, indtil Marts 1940, stipendiatforlængelse til Washington University Medical School, St. Louis, Mo. til 1942.

I 1937, da jeg var amanuensis ved Københavns Universitets Medicinsk Fysiologiske Institut, blev jeg opmærksom på en ny type energikobling i dyrisk væv, specielt i nyrebark, »oxydativ fosforylering.« Mine foredrag om dette emne i Zürich (Internationale Fysiologkongres, 1938) samt i U.S.A. California Institute of Technology, og på Washington University Medical School i årene 1939-1942 vakte interesse, og i 1943 blev jeg udnævnt som medlem af et nyt medicinsk forskningsinstitut i New York City. Jeg arbejdede nu mere i enzymforskning, og her begyndte min interesse for arvede enzyndefekter og kliniske sygdomssymptomer. Da jeg vendte tilbage til Danmark i 1946, fortsatte jeg sammen med unge danske og udenlandske medarbejdere og med støtte af Universitetet og Carlsbergfondet og U.S.A. fonds disse undersøgelser. I 1948 blev jeg medlem af Kongelige Danske Videnskabernes Selskab, og nogle af de første meddelelser om enzymatisk biosyntese af nukleotider fremkom i dette Selskabs tidsskrift. Trods almindelig pladsmangel blev jeg samme år udnævnt til forskningsprofessor. I 1949 blev jeg inviteret til at give en

»Harvey Lecture« i New York og en foredragsturné, som førte mig tilbage til Californien, hvor jeg startede 11 år tidligere.

Efter min hjemkomst til Danmark begyndte jeg nogle nye undersøgelser, som evt. skulle danne grundlaget for min interesse for en arvelig enzym-stofskiftedefekt, som kan observeres allerede hos nyfødte børn, den hereditære galaktosæmi. I 1953 modtog jeg fra National Institutes of Health en invitation for 1 år som forskningsmedlem. Betingelserne for medicinsk forskning var så gunstige, at jeg blev 1 år extra og blev udnævnt til afdelingschef. I 1955-1956 foretog jeg familieundersøgelser over galaktose diabetes. Jeg påviste den enzymatiske defekt i galaktosens ejendommelige stofskifte. En diagnostisk prøvetest blev også udarbejdet. I 1957 besluttede jeg mig til at forblive i U.S.A. og blev amerikansk statsborger. Året efter blev jeg professor i biokemi ved Johns Hopkins Universitetet med lejlighed til at undervise studenter. Min forskning koncentrerede sig nu om genetiske undersøgelser på bakteriestammer og viste, at disse besidder den samme ejendommelige stofskiftemosaik som den menneskelige organisme. Disse undersøgelser blev publiceret under særlig gunstige forhold, idet jeg i foråret 1959 blev indvalgt som medlem af National Academy of Sciences, og mine videnskabelige beretninger derfor uden forsinkelse kunne udkomme i Akademiets »Proceedings«. I 1961 blev jeg inviteret som professor i biokemi ved Harvard University, Medical School, samt chef for et større biokemisk laboratorium paa Massachusetts General Hospital. Takket være en stor stab af medarbejdere var vi i stand til at udforske cellemembranernes biokemi (»ektobiologi«). Vi førte denne linje op til studiet af vævskulturer, ikke mindst kræftceller. Jeg tog et »European Molecular Biology Organization« (EMBO) laboratoriekursus i vævskultur på Biozentrum, Basel, i 1974. Besøg på Carlsberg Laboratoriet i København samt Imperial Cancer Research Institut i London var også lærerige. Vores forskning i Boston drejede sig nu mest om aminosyre og hexosetransport og deres regulering i vævskulturer. Efter min 70 års fødselsdag blev jeg inviteret som forskningsprofessor med laboratorium på Boston University med Emeritus Professor Status ved Harvard University. Min forskning støttes af National Science Foundation og American Cancer Society.

Jeg har modtaget æresdoktorgrader fra Washington University 1964, University of Chicago 1975 og Københavns Universitet i 1979 ved 500-års jubilæet.

Elliott H. Lieb: Born July 31, 1932 in U.S.A. Educated in U.S.A. and England. U.S. citizen.

Degrees: B.Sc., Massachusetts Institute of Technology, 1953. Ph.D. in mathematical physics, University of Birmingham, England, 1956. D.Sc.h.c. University of Copenhagen, 1979.

Present position: Professor of mathematics and physics, Princeton University, 1975 -.

Previous positions: Research associate Kyoto University, 1956-57; University of Illinois, 1957-58; Cornell University, 1958-60. Staff physicist, IBM research center, Yorktown Heights 1960-63. Visiting senior lecturer, Fourah Bay College, Sierra Leone, 1961-62. Associate professor of physics, Yeshiva University, 1963-66. Professor of physics, Northeastern University, 1966-68. Professor of mathematics, M.I.T., 1968-73. Visiting professor (Guggenheim fellow), Institut des Hautes Études Scientifiques, France, 1972-73. Professor of mathematics and physics, M.I.T., 1973-75. Visiting professor, Research Institute of Mathematical Sciences, Kyoto University, 1978-79.

Associate Editorships at various times: Advances in Mathematics, Journal of Mathematical Physics, Journal of Statistical Physics, Communications in Mathematical Physics, Reviews of Modern Physics, Studies in Applied Mathematics.

Member Austrian Academy of Sciences, 1976-. Fellow American Physical Society 1963-.

Prizes: Boris Pregel Award in chemical physics, N.Y. Academy of Sciences, 1970. Dannie Heineman prize in mathematical physics, American Physical Society and American Institute of Physics, 1978. Awarded Guggenheim Foundation fellowships 1972 and 1978.

Gunnar Nygaard, f. 12. oktober 1903 i Svendborg, søn af maskinmester Christian Nygaard og Klara, f. Eriksen. Gift 14. september 1951 med lærerinde Ellen Grünfeld.

Student (mat.nat.) fra Odense Kathedralskole 1922. Cand.mag. (naturh.geografi) 1929 fra Københavns Universitet. Efter et studieophold 1929-30 hos professor C. Wesenberg-Lund i Hillerød og vikariater ved bl.a. Sorø Akademi blev jeg i 1933 timelærer ved Sønderborg Statsskole og virkede der som adjunkt 1934-45. Lektor ved Ordrup Gymnasium 1945-52, ved Frederiksborg Statsskole 1952-72.

Studieophold i Uppsala 1949 hos professor Heinrich Skuja. Leder af kursus i ferskvandsbiologi for de hovedfagsstuderende i botanik ved Københavns Universitet 1947-56.

Efter at have arbejdet i 1925-32 med planktonprøver fra Gatun Lake, Sumatra, Key-Islands, Sydafrika og Frederiksborg Slotssø blev de mangeårige hydrobiologiske undersøgelser af danske søer og damme foretaget med hovedvægt lagt på taxonomi og økologi. I et større arbejde fra 1949 blev hypotesen om the Compound Quotient fremsat, gående ud på, at søers næringsstandard kan vurderes ud fra planteplanktonets kvalitative sammensætning. Herudover har jeg arbejdet med postglaciale microfossiler fra en boreprøve i Store Gribssø, produktionsundersøgelser herunder ^{14}C -metodik, kuldioxid-systemet i Grane Langsø samt planteplanktonet fra søer i Narssaq-området.

For øjeblikket arbejder jeg sammen med en czechoslovakisk, norsk og dansk forsker på, indenfor den moderne taxonomi, at identificere den bioassay-alge, som bruges verden over til forskellige formål, bl.a. til vurdering af recipienters forureningsgrad og til toxicitetsstudier af tungmetaller.

Troels Myndel Pedersen, f. 26de september 1916 i København, søn af Niels Peter Pedersen, senere grosserer i København, og Elise Petrea Nelly, f. Sørensen. Gift 29de april 1944 med Nina Johanne, datter af byretsdommer Knud Sinding og Hustru f. Brun.

Student (Rungsted) 1935. Cand. jur. 1942. En kort tid fuldmægtig hos daværende landsretssagfører Madsen-Mygdal, derefter ved Københavns Byret, siden oktober 1944 ved statsadvokaten for København. Fra januar 1946 bosat i provinsen Corrientes, Argentina.

Allerede som student var jeg interesseret i botanik, særligt floristik, og da statsadvokaturen ved udgangen af 1945 kunne forudses inden for en kortere tid at skulle reduceres til sit embedsområde før oktober 1944, og der ikke længere ville være brug for det meget talrige ekstraordinære personale, og da min fader samtidig opfordrede mig til at rejse til Argentina for at sætte mig ind i vore interesser der, særligt landejendommene, fandt jeg, at dette var en for god anledning til at lære en interessant og dengang lidet kendt flora at kende til at lade den gå fra sig, og fulgte opfordringen.

I de forløbne år har jeg dels indsamlet herbariemateriale i det nordøstlige Argentina og naboområder og ved bestemmelsen af dette materiale søgt at skaffe mig kendskab til dette floraområde, dels som medarbejder ved forskellige floraværker bearbejdet enkelte familier (Amaranthaceae, Caryophyllaceae, Cyperaceae, Limncharitaceae, Umbelliferae); de hertil nødvendige forarbejder har givet anledning til enkelte småafhandlinger om nogle af disse familier, mest beskrivelser af nye arter eller revision af kritiske grupper. Min oprindelige tanke, en undersøgelse af kulturens indflydelse paa egens vegetation, særligt de naturlige græssange, med henblik paa en muligt mere rationel udnyttelse af disse, har jeg fuldstændigt måttet opgive, da det manuelle arbejde ved materialets tilvejebringelse, og den taxonomiske del af arbejdet har optaget hele min tid. Da i de sidste 15-20 år den naturlige vegetation, der i 1946 var så godt som uberørt, som følge af en pludselig ekspansion af intensivt mekaniseret agerbrug, plantagedrift og skovplantning med eksotiske træer, navnlig Eucalyptus og Fyr, er blevet trængt stærkt tilbage og visse plantesamfund næsten udslettet, har min virksomhed som samler måske også gjort mere nytte, end min oprindelige plan ville have gjort.

Jóannes Rasmussen, f. 29.2.1912 i Tórshavn, Færøerne. Søn af højskoleforstander Rasmus Rasmussen (død 1963) og hustru Anna Sofie f. Johannesen (død 1933). Gift 3.1.1942 med tandlæge Ingeborg Zachariasen.

Jeg er opvokset i Tórshavn, hvor jeg efter endt skolegang (mellemkoleeksamen) blev kontor-assistent i det færøske Dampskibsselskab. Efter et ophold på Askov højskole i 1933-34 forberedte jeg mig til studentereksamen (1937, privat dimitteret) og påbegyndte derefter studiet i geologi (bifag: zoologi og botanik) ved Københavns universitet. I min studietid var jeg timelønnet assistent ved Danmarks Geologiske Undersøgelse og Mineralogisk Museum. I årene efter krigen deltog jeg i danske Grønlandsekspeditioner og året efter min magisterkonferens, i 1950, blev jeg overflyttet til Færøerne med tilknytning til D.G.U.s karteringsvirksomhed.

Da Danmarks Geologiske Undersøgelsses Færøafdeling blev oprettet, blev jeg afdelingens leder med den geologiske kortlægning af Færøerne som hovedopgave. Dette arbejde blev afsluttet i 1969 med udgaven af *Beskrivelse til geologisk Kort over Færøerne* (370 s, m. ledsagende kort 1: 50.000) samt *Geology of the Faroe Islands* (142 s, m. ledsagende kort 1: 250.000), begge i samarbejde med professor Arne Noe-Nygaard. Herefter blev hovedvægten i det geologiske arbejde lagt på bundundersøgelser i de færøske farvande, af hvilke der bl.a. er udkommet et bathymetriske kort. Foruden ovennævnte arbejder har jeg publiceret ca. 40 afhandlinger og artikler.

Sideløbende med min stilling som statsgeolog har jeg været bestyrer for den naturhistoriske samling i Tórshavn fra dens oprettelse i 1955; næstformand (1952-74) og formand (1974-77) for det færøske videnskabelige selskab, Føroya Fróðskaparfelag (Societas scientiarum Færoensis) og medredaktør af selskabets årbog, Fróðskaparrit (Annal. societ. scient. Færoensis) i 25 år. Desuden har jeg været rådsmand for det færøske akademi (Academia Færoensis) fra akademiets oprettelse i 1965 til 1974.

Løvrigt har jeg gennem årene beklædt en række offentlige tillidshverv, bl.a. som forligsmand i arbejdsstridigheder (1952-58), formand for det færøske egnsudviklingsråd (1961-63), næstformand for Færøernes overfredningsnævn (fra 1971) og medlem af det færøske energiråd (fra 1979).

Vilen Strutinsky: Born November 16, 1929 in Odessa, USSR. Citizen of the USSR. Graduated in nuclear theory from Odessa and Kcharkov Universities.

Degrees: Cand.of. Sci., Moscow Institute of Physics and Engineering, 1959. Doctor of Sci., Joint Institute for Nuclear Research, Dubna (USSR), 1964. Corresponding member of the Academy of Sciences of the Ukrainian SSR since 1972.

Present positions: Head of the Nuclear Theory Division and of the Department of Nuclear Physics, Institute for Nuclear Research, Kiev, 1970 -.

Previous positions: Assisting scientist to senior scientist in the I.V. Kurchatov Institute for Atomic Energy, Moscow, 1953-1970. – Visiting scientist, København Universitets Institut for Theoretisk Fysik, 1957-1958. – Visiting professor, Niels Bohr Institutet, 1967-1970.

b.

Niels Kaj Jerne. Født 1911 i London af danske forældre, skoleuddannet i Holland, påbegyndte som 28-årig det lægevidenskabelige studium ved Københavns Universitet, hvor han blev cand. med. i 1947 og dr. med. i 1951. Han blev efter flere års ansættelse ved Statens Seruminstitut leder af WHO's Immunology Division, dernæst professor i mikrobiologi ved University of Pittsburgh, herefter direktør for Paul Ehrlich Institutet i Frankfurt, og endelig direktør for Basel Institute for Immunology, som han med rundhåndet støtte fra Hoffman – la Roche har grundlagt og udviklet til dets nuværende status som et af verdens største og mest betydende centre for immunologisk grundforskning.

Som eksperimentel immunolog har Jerne især indlagt sig fortjeneste ved udarbejdelsen af den første teknik til kvantitering på det cellulære plan af antistofdannende celler. Der må findes få nulevende immunologer, som ikke på et eller andet tidspunkt har anvendt den såkaldte Jerne-plaque teknik til dette formål.

Hans vigtigste bidrag til immunologiens udvikling har dog uden tvivl været gennem indflydelse af dristige og nyskabende ideer inden for den immunologiske teori.

Han har i hvert fald 3 gange i de sidste 20-25 år formået at formulere teorier om immunsystemets funktion, som har besiddet de gode kendetegn på originalitet, at de for de fleste af hans immunologiske kolleger i verden har været uventede, provokerende og inspirerende til nye forsøg på belysning af fundamentale sammenhænge. Der tænkes her på de teorier, der først formuleredes skriftligt i 1955 (Proc. Nat. Acad. Sci. (Wash.) 41:849), i 1971 (Europ. J. Immunology 1:1) og i 1974 (Annales d'Immunologie 125:373).

Den førstnævnte, kaldet The Natural Selection Theory of Antibody Formation, var et radikalt brud med de teorier for antistofdannelsens natur, der havde domineret i de foregående ca. 20 år og var på visse punkter en tilbagevendende grundtræk i Paul Ehrlich's berømte sidekædet teori fra århundredets begyndelse. Ved sin insisteren på, at antistoffets specificitet var præformeret i forhold til den antigene påvirkning var Jerne medvirkende til, at F.M. Burnet få år efter kunne formulere sin klonale selektionsteori, der er blevet en hovedhjørnesten i moderne immunologi.

Den anden teori, som postulerer somatisk mutation som hovedmekanisme ved ontogenesen af immunapparatets enorme spændvidde i specificitet, kombinerede på meget original vis nogle fundamentale, men vanskeligt forståelige kendsgerninger i transplantationsimmunologien med den klonale selektionsteori. Der er i dag stigende interesse for denne del af hans tanker, som synes at finde støtte i den nyeste udvikling i thymusforskningen.

Endelig formulerede han ved et symposium på Pasteurinstituttet i anledning af 150-årsdagen for Louis Pasteur's fødsel den 3. af de ovennævnte teoretiske bidrag, der omhandler den såkaldte Network Theory, hvori han beskæftiger sig med nogle mulige regulationsmekanismer for immun-systemets funktion og integritet.

Alt i alt kan Jernes teoretiske bidrag regnes blandt de mest betydningsfulde i immunologiens historie.

En interaktion mellem Jernes teorier og immunologisk forskning i Danmark ville let kunne påvises. Det fortjener i denne forbindelse at nævnes, at flere af de mest talentfulde af vore yngre immunologer er eller har været på langvarige studieophold ved Basel Institute for Immunology.

II. Øvrige indsendte doktorbiografier:

Det samfundsvidenskabelige fakultet

Ellen Brun, født i København den 23. marts 1933. Student fra Statens og Hovedstadskommunernes Kursus 1953. 1960-61 studier ved Sorbonne, Paris; 1961-63 ved Wiens Universitet. Siden 1964 ved Københavns Universitet og i de følgende år selvstudier.

1965-1970 medredaktør af Politisk Revy. Undervisningsvirksomhed på aftenskoler, Folkeuniversitetet og højskoler om international politik og ulandsproblemer. Gæsteforelæser på universiteterne i Oslo 1968 og 1969, Trondhjem og Bergen i 1968. Fra 1968 hyppig gæstelærer på Akademiet i København og fra 1969 også på universiteterne i København, Århus, Roskilde og Ålborg. Gæsteforelæser på Udviklingsforskningsinstituttet 1972. 1969-71 studiekredsleder under Nordisk Sommeruniversitet. 1977 gæsteforelæser på Berlins Technische Hochschule, Lunds Universitet og Ålborg Universitetscenter.

I årenes løb produceret mange artikler og essays om international politik og udviklingsproblemer i såvel industri- som ulande. I samarbejde med Jacques Hersh forfatter til flere bøger, bl.a. »Kulturrevolutionen i Kina« (Rhodos 1969); »Kapitalismens Udviklingssystem – lærebog om i- og ulande« (Gyldendal 1972/1978); bogen er oversat til tysk, hollandsk og norsk; kommenteret udgave af »Paul Lafargue: Retten til Dovenskab« (Rhodos 1970); »De riges Vold« (Høst & Søn 1973).

Dr. scient.soc. på afhandlingen: »Socialist Korea – A Case Study in the Strategy of Economic Development« (Monthly Review Press, New York & London 1976) Part I og II; samt supplerende artikel: »The Korean Example of Self-Centered Accumulation« Dec. 1976/juli 1978 trykt i Marxistisk Antropologi Vol. 3 nr. 4 1978, antaget til forsvar den 5.10.1978.

Jacques Hersh, født i Paris den 27. marts 1935. Grundskoleuddannelse i Paris, Svejs og USA. B.A. fra City College of New York 1957. Wiens Universitet fra 1961-63. 1964 Københavns Universitet og i de følgende år selvstudier.

1965-1970 medredaktør af tidsskriftet Politisk Revy. Gæsteforelæser på Roskilde Universitets Center 1973, undervisningsassistent på Kultursociologisk Institut i København 1975, gæsteforelæser på Lunds Universitet og Vestberlins Technische Hochschule i 1977. I 1970'erne gæstelærer på Hørsholm højskole, Den internationale Højskole og Kolding Højskole.

Har skrevet mange artikler og essays især om international politik og økonomiske udviklingsproblemer til såvel danske som udenlandske tidsskrifter. Rejser i Øst- og Vesteuropa, Mellemøsten, Nordamerika og Asien.

I samarbejde med Ellen Brun redigeret eller skrevet flere bøger, bl.a.: »Kulturrevolutionen i Kina« (Rhodos 1969); »Kapitalismens Udviklingssystem – Lærebog om i- og ulande« (Gyldendal 1972/78 (bogen er oversat til norsk, hollandsk og tysk); kommenteret udgave af *Paul Lafargue*: »Retten til Dovenskab« (Rhodos 1970).

Dr. scient.soc. på afhandlingen: »Socialist Korea – A Case Study in the Strategy of Economic Development« (Monthly Review Press, New York & London 1976) Part III; samt supplerende artikler: »Some Problems Concerning the Concept of Asiatic Mode of Production«, trykt i Marxistisk Antropologi Vol. 3 nr. 1 1977, og »On the Problem of Establishing a Frame of Reference for a Discussion of Contradictions Within the North Korean Strategy of Development and Socialist Construction«, trykt i Serie om videnskabsforskning nr. 8, Forskningsrapport Aalborg Universitetsforlag 1979. Antaget til forsvar den 5.10.1978.

Det lægevidenskabelige fakultet

Reidar Albrechtsen, lektor ved Universitetets Patologisk-Anatomiske Institut, født d. 19.03.39 i København. Student i 1959 fra Statens og Hovedstads Kommuns kursus, København. Lægevidenskabelig embedseksamen ved Københavns Universitet, januar 1967.

Jeg har modtaget legater fra Daell Fonden og Landsforeningen til Kræftens Bekæmpelse.

Udført kliniske og eksperimentelle arbejder vedrørende patologiske forandringer især indenfor endokrinologi, neuropatologi og spytkirtel, testis- og ovarietumorer.

Dr. med. på afhandlingen: »Akut selektiv nekrose i stratum granulare cerebelli.« Antaget 15.06.79.

Kjeld Skou Andersen. 1. reservelæge ved ortop.kir.afd. GU, Rigshospitalet, København. Født 22. september 1936. Dim. 1955 fra Skt. Jørgens Gymn. Lægevidenskabelig embedseksamen sommeren 1963 fra Kbh.'s Univ. Støtte fra Henrik & Emilie Ovensen's Foundation og Guildal-fondet. 15 artikler til videnskabelige tidsskrifter. Dr.med. på afhandlingen, »Congenital Pseudarthrosis of the Tibia« (ortopædisk kirurgi). Antaget 21. september 1978.

Olaf Bonnevie, overlæge. Født den 12. oktober 1940 i København. Studentereksamen 1958 fra Østersøgades Gymnasium. Cand. med. 1966 fra Københavns Universitet.

1971-1973 modtaget forskningsstipendier fra Det lægevidenskabelige forskningsråd og Michaelsen-fonden. Desuden modtages legater til gennemførelse af videnskabelige projekter fra Det lægevidenskabelige forskningsråd og Den lægevidenskabelige forskningsfond for Storkøbenhavn, Færøerne og Grønland.

Den videnskabelige forskning har omhandlet gastroenterologiske emner og omfattet de inflammatoriske tarmsygdomme (Mb. Crohn og colitis ulcerosa), ulcussygdommen og øvre abdominal dyspepsi. Det har drejet sig om klinisk-epidemiologiske undersøgelser, kliniske undersøgelser og kontrollerede kliniske forsøg.

Erhvervet dokortitel i 1979 (dr.med.). Disputats-titel: »Epidemiologiske undersøgelser af gastroduodenale ulcera's incidens, kombination og forløb«. Disputats antaget den 5. juni 1979.

Inge Vita Clemmensen Buhl, seniorstipendiat, født 29.07.1936 i København. Dimitteret fra Akademisk Studenterkursus 1957. Lægevidenskabelig embedseksamen jan. 1969.

Legater og understøttelser: Modtaget kandidat- og seniorstipendium fra Københavns Universitet, 2 mdr. aflønning af det lægevidenskabelige forskningsråd, 6 mdr.s aflønning af Rigsforeningen til Gigtens Bekæmpelse, samt kandidatstipendium fra Rigsforeningen til Gigtens Bekæmpelse.

Desuden modtaget støtte til laborant og apparatur fra Rigsforeningen til Gigtens Bekæmpelse, samt støtte til laborant fra Det lægevidenskabelige forskningsråd og apparatur fra Nordisk Insulinfond.

Videnskabelig virksomhed: Studier af enzymer og inhibitorer i plasma indenfor det fibrinolytiske system. Desuden studier af nedbrydning af fibrinogen og fibrin ved forskellige patologiske tilstande, specielt undersøgelser af fibrinogen og fibrinspaltningsprodukterne, som optræder i inflammatoriske væsker. Disse studier har givet oplysninger om, hvilke enzymer som er af betydning for disse spaltningsprodukter.

Den medicinske doktorgrad på afhandlingen: »Plasmainhibitorer af det fibrinolytiske system. Reaktionsmekanismer og relation til nedbrydning af fibrinogen ved rheumatoid arthritis og andre inflammatoriske tilstande.«

Antaget af det lægevidenskabelige fakultet d. 10. maj 1979.

Hans Erich Carstensen, klinisk assistent, født den 28.8.1937 i Thorshavn. Nysproglig studentereksamen fra Østerborgerdyd i 1955. Cand. med. ved Københavns Universitet vinteren 1962-63.

Den videnskabelige produktion har omfattet klinisk/kirurgiske emner fra subspecialerne urologi, gastroenterologi og thoraxkirurgi. Desuden en række dyrekseperimentelle arbejder med hovedvægten på hjertetransplantationer og beslægtede emner.

Den antagne disputats har titlen: »Isolation and survival of the heart«. Den omhandler muligheden for at opbevare hjerter med henblik på transplantation. Afhandlingen blev antaget den 22.8.1979. Ved konsistoriums beslutning den 23.8.1979 bortfaldt det mundtlige forsvar.

Lis Danielsen, overlæge ved Hudklinikken, Københavns Kommunehospital. Født den 29. april 1930 i Holbæk. Datter af trafikkontrollør Jens Kristian Arnbo og hustru Astrid Kristine, født Nielsen. Gift 1958 med forlagsredaktør Jan Daniel Danielsen. Børn: Flemming (1960) og Nikolaj (1966).

Student 1949, Stenhus Kostskole. Lægevidenskabelig embedseksamen januar 1958, Københavns Universitet.

Har modtaget økonomisk støtte fra Statens Lægevidenskabelige Forskningsråd.

Videnskabelige arbejder vedrørende strukturelle ændringer i bindevæv ved forskellige, fortrinsvis genetisk betingede, sygdomme og aldersbetingede tilstande. Desuden arbejder vedrørende strukturelle ændringer i hud efter elektriske og termiske påvirkninger med henblik på muligheden for afsløring af elektrisk tortur.

Siden november 1978 medlem af bestyrelsen i selskabet Anti-Torture Research.

Disputatsen: »Morphological changes in pseudoxanthoma elasticum and senile skin« blev antaget til forsvar den 14. november 1978.

Bo Dupont, professor i biologi ved Cornell University Graduate School of Medical Sciences; medlem af Sloan-Kettering Institute for Cancer Research og leder af Tissue Typing and Clinical

Immunology Laboratories, Memorial Sloan-Kettering Cancer Center, New York, N.Y. 10021, U.S.A.

Født 24. januar 1941 på Frederiksberg. Mat. nat. student fra Østersøgades Gymnasium, København, 1959. Cand. med. fra Aarhus Universitet, 1966 (sommer).

Reservelæge ved medicinske og kirurgiske afdelinger ved Rigshospitalet 1966-1970. Kandidatstipendiat, Københavns Universitet, Biokemisk Institut B, 1970-71 og klinisk assistent ved Rigshospitalets Blodbank og Blodtypeserologiske Afdeling 1971-1973.

Videnskabeligt arbejde hovedsageligt inden for human immungenetik og klinisk immunologi med ca. 150 publikationer.

Modtaget støtte fra Statens lægevidenskabelige Forskningsråd, P. Carl Petersens Fond og grants fra United States Public Health Services, National Institute of Health og National Cancer Institute.

Præsident for »The American Association of Clinical Histocompatibility Testing« 1979. Medlem af diverse editoralkomiteer for internationale tidsskrifter inden for immunohæmatologi, immungenetik og immunologi. Dr. med. på afhandlingen »Immunogenetic Aspects of the Human Mixed Lymphocyte Culture Reaction« (Human immungenetik). Antaget 5. oktober 1978.

Jan Fahrenkrug, 1. reservelæge ved klinisk kemisk afdeling, Københavns Amts Sygehus i Glostrup. Født d. 6. juni 1947 i København. Student 1965 fra Frederiksberg Gymnasium. Lægevidenskabelig embedseksamen, Københavns Universitet, januar 1973.

Legater og understøttelser fra Statens Lægevidenskabelige Forskningsråd, P. Carl Petersens Fond, Den lægevidenskabelige forskningsfond for Stor-københavn, Færøerne og Grønland, Generalkonsul Glückstadts legat, NOVO's Fond og legat fra European Science Foundation.

75 originalartikler om gastrointestinalt hormoner og neuropeptiders biokemi og fysiologi.

Dr. med. på afhandlingen:

»Vasoactive intestinal polypeptide measurement, distribution and putative neurotransmitter function.« Underdiscipliner: Biokemi og Fysiologi. Antagelse: 12. oktober 1979.

Jes Gerlach, overlæge ved. Sct. Hans Hospital, afd. H, Roskilde. Matematisk studentereksamen 1958, Vestjysk Gymnasium, Tarm. Lægevidenskabelig embedseksamen 1966, Århus Universitet. Videnskabeligt arbejde vedr. neuroleptikas antipsykotiske effekt og bivirkninger, herunder specielt den potentielt irreversible senkomplikation tardive dyskinesier. Arbejdet udført med støtte fra Statens lægevidenskabelige Forskningsråd og Den lægevidenskabelige Forskningsfond for Storkøbenhavn, Færøerne og Grønland. Dr. med. 1979 ved det lægevidenskabelige fakultet, Københavns Universitet. Antaget d. 26/4 79.

Flemming Ott Gjerris, overlæge ved Rigshospitalets neurokirurgiske afdeling fra den 1. marts 1976. Født den 1. juli 1936 i København. Klassisk-sproglig studentereksamen, Metropolitanskolen, 1955. Lægevidenskabelig embedseksamen januar 1963, Københavns Universitet.

Modtaget legater fra Daell fonden, Fonden for Storkøbenhavn, Færøerne og Grønland, Statens lægevidenskabelige Forskningsråd, Fonden til Lægevidenskabens Fremme og Philipsfonden af 1958. Videnskabelig publikation indenfor neurologiske og neurokirurgiske emner, navnlig om kronisk subdural hæmatom, adult hydrocephalus, intrakranielt tryk og hjernesvulster hos børn.

Dr. med. 1979 på afhandlingen: »Intracranial tumours in childhood – incidence and long term prognosis« indenfor den lægevidenskabelige disciplin neurokirurgi (pædiatri). Afhandlingen er antaget den 21. april 1979.

Troels Mørk Hansen, 1. reservelæge ved medicinsk afdeling F, Københavns Amts Sygehus i Gentofte, født 28. december 1943 i København. Mat.nat. student fra Øregaard Gymnasium, Hellerup, 1961. Cand.med. fra Københavns universitet sommeren 1968.

Kandidatstipendiat ved Københavns universitet fra 1972-1975. Herunder arbejdet med dyrekspperimentelle undersøgelser af cyklofosamids virkning på intakt og inflammeret bindevæv.

Disse undersøgelser har været støttet med legater fra Det lægevidenskabelige Forskningsråd og fra Rigsforeningen til Gigtens Bekæmpelse. De eksperimentelle studier over cyklofosfamids virkning på kollagen har været publiceret i en række artikler, som ligger til grund for doktordisputatsen. (Dr. med.).

Disputatsens titel: »Cyclophosphamide and collagen. The effect of cyclophosphamide on the biochemistry of collagen in granulation tissue, skin, and aorta. Experimental studies in rats and a discussion of the relevance of the observed results in relation to rheumatic diseases«. Antaget d. 25. januar 1979.

Viggo Jønsson, seniorstipendiat, dr. med. Født 8. januar 1947, matematisk-naturvidenskabelig student i 1967 fra Virum Statsskole. Lægevidenskabelig embedseksamen fra Københavns Universitet i juni 1974.

Har siden studietiden arbejdet med hæmatologiske og immunologiske problemer på laboratoriet ved Medicinsk Afdeling C, KASGentofte. Tilkendtes i 1974 Københavns Universitets guldmedalje for besvarelsen af en medicinsk prisopgave om lymfocytter. I årene 1974-79 ansættes som medicinsk og kirurgisk reservelæge. Desuden kandidat- og seniorstipendiat under Kræftens Bekæmpelse ved Medicinsk Afdeling, C, KASGentofte, hvor disputatsarbejdet blev udført.

Dr. med. på afhandlingen »Humane T og B lymfocyter i blod og væv«, antaget 22. august 1979.

Jens Juul Kjeldsen. Overlæge, Obstetrisk- Gynækologisk afd., Sønderborg Sygehus. F. 14. september 1930, Dybvad. Dimmissionsår og -sted: 1950, Ålborg. Medicinsk embedseksamen: Sommeren 1958.

Vigtigere modtagne legater og understøttelser: Briers studenterlegat 1950. Århus Universitets studielegat 1951-52. Rigshospitalets Fond 1966. Statens Lægevidenskabelige Forskningsfond 1966-1973: Til apparatur, orlov m.v. til videnskabeligt arbejde.

Videnskabelig virksomhed og produktion: Acta Chir. Scand. 1966, 131: 72-80 og Year Book of Surgery, 1966-67, pag. 32-33: Inguinal and femoral hernioplasty (i samarbejde med J. Lund og V. Hvidt). Acta Obst. et Gynec. Scand., 1966, 45: 180-195, og Obstetric & Gynec. Survey 1966, 21: 904-908: Hæmorrhagic diathesis due to abruptio placentae (i samarbejde med C.J. Amris). The Lancet, 1967, I: 180-184: Relation of residual placental blood volume to onset of respiration and the respiratory-distress syndrome in infants of diabetic and non-diabetic mothers (i samarbejde med J. Pedersen). Danish Med. Bull. 1967, 14: 98-102. Obstetric complications in previous pregnancies of rhesus-immunized patients (i samarbejde med K. Müller). Oestriol Excretion in Diabetic Pregnancy. (I samarbejde med J. Pedersen). 1. European Congres: On diabetic pregnancy, Scanticon, Århus 1970.

Dr. med. på afhandlingen: »Hemodynamic Investigations During Labour and Delivery.« Et obstetrisk cardiologisk arbejde. Dato for antagelse: 8. februar 1979.

Jørgen Kvist Kristensen. 1. reservelæge ved kir. afd. D, Rigshospitalet. Født den 16. november 1937. Dimitteret fra Rungsted Statsskole, nysproglig linie, 1956. Lægevidenskabelig embedseksamen fra Københavns Universitet, vinteren 1963/64. Kandidatstipendiat ved Københavns Universitet 1969-1972.

50 artikler og 55 foredrag om kirurgiske, urologiske og ultralyddiagnostiske emner. Desuden en tekstbog og tre film om ultralyddiagnostikkens praktiske anvendelse.

Dr.med. på afhandlingen: »Ultrasonic scanning of the kidneys« – henhører under det lægevidenskabelige fagområde. Antaget den 14. november 1978.

Erik Krogh, 1. reservelæge ved Rigshospitalets afdeling for øjensygdomme. Født 16. december 1940 i Århus. Dimitteret 1959 fra Esbjerg Statsskole. Lægevidenskabelig embedseksamen fra Københavns Universitet sommeren 1966, speciallægeanerkendelse i oftalmologi maj 1979.

Tildelt Victor Larsens Mindelegat 1972. I 1978 tildelt en portion af fhv. minister, fru Erna Hamilton Hermansens Legat for Videnskab og Kunst.

Modtaget accessit for Københavns Universitets medicinske prisopgave (A) 1969, desuden publiceret ca. 25 tidsskriftsartikler om medicinske, neuromedicinske og oftalmologiske emner. Er beskæftiget med elektrooftalmologiske emner, herunder evoked potentials fra synsbarken, hos patienter med klassiske øjenssygdomme, samt sådanne, der som følge af langvarig sukkersyge er blevet blinde eller svagtsynede på grund af forandringer i glaslegemet.

Dr. med. på en afhandling med titlen: »The corneofundal potential and the electrooculogram. Aspects of normal physiology and variability.« Emnet omhandler måling af nethindens elektriske aktivitet i mørke og under belysning. Antaget den 14. marts 1979.

Henrik Marcussen. Overlæge, dr. med. Født 17. januar 1938 i København. Dimitteret fra Metropolitanskolen 1956 (klassisk-sproglig linie). Lægevidenskabelig eksamen fra Københavns Universitet 1963/64. Gift (1964) med Marianne J. Witt-Hansen.

Efter turnustjeneste på Rigshospitalet, afdeling A og C, reservelægestilling på Københavns Amts Sygehus i Gentofte, afdeling B, i 3 år til 1969, hvorefter lignende ansættelser på Rigshospitalets patologisk-anatomiske institut, afdeling TA og afdeling P, her fra juni 1974 som l. reservelæge. Fra november 1975 l. reservelæge ved Bispebjerg Hospital, afdeling B. Fra maj 1979 overlæge ved medicinsk afdeling, Ringsted Sygehus.

Mit videnskabelige arbejde har været koncentreret om kliniske og immunologiske aspekter ved inflammatoriske tarmlidelser, og herudover lever- og pancreassygdom, ulcus ventriculi og gastrointestinal allergi.

Til støtte for min forskning har jeg modtaget understøttelse fra Statens Lægevidenskabelige Forskningsråd, Købmand i Odense, Johann og Hanne Weimann, f. Seedorffs Legat, og Gårdejer af Stenløse Peder Laurids Pedersens Legat til Støtte for Lægevidenskabelig Forskning.

Disputatsen »Colitis ulcerosa og colonantistof. Serologiske forhold og kliniske træk, belyst ved fluorescerende antistofteknik« blev i forbindelse med seks tidligere offentliggjorte arbejder antaget til forsvar for den lægevidenskabelige doktorgrad d. 12.2.1979.

Peter Mogensen. l. reservelæge; f. 26.06.39 i København. Søn af departementschef Eiler Mogensen (død 1975) og hustru Kaja, f. Ørum. Gift m. lærer Bolette M., datter af forlagsdirektør, cand. jur. Bo Bramsen og hustru Marie-Louise, f. Meyer; i ægteskabet 2 børn: Camilla (1972) og Nina (1974).

Student (nysproglig) Herlufsholm 1958; lægevidenskabelig embedseksamen (Københavns universitet) 1966. Uddannet ved storkøbenhavnske hospitaler; 1975 l. reservelæge ved kirurgisk afdeling, Sundby Hospital; 1977 l. reservelæge ved kirurgisk-urologisk afdeling H, Københavns Amts Sygehus i Herlev. Specialistanerkendelse i kirurgi 1976, i urologi 1979. Klinisk lektor i kirurgi ved Københavns universitet 1978.

Har skrevet tidsskriftsartikler overvejende om nefro-urologiske emner. Dr. med. 1979 på afhandlingen »Strategy in clinical Renography«; afhandlingen blev antaget til forsvar d. 6.2.1979.

Morten Hartvig Nielsen. Lektor, Københavns Universitets Patologisk-Anatomiske Institut. Født 08.01.1931 i Skive. Student 1949, Marselisborg Gymnasium, Århus. Lægevidenskabelig embedseksamen sommeren 1957.

Videnskabeligt arbejde omhandlende dels cardiologiske emner og dels morfologiske og cellefysiologiske undersøgelser ved hjælp af elektronmikroskopet af bl.a. virus, forskellige bakterier, mykoplasmer og protozoer samt human-patologisk væv.

Dr. med. Disputats: »Elektronmikroskopiske undersøgelser af Trichomonas vaginalis Donné«. Antaget til forsvar ved Det lægevidenskabelige Fakultet d. 17.maj 1979.

Johannes Præstholm, overlæge ved Røntgenafdeling I, Bispebjerg Hospital, København. Født den 26.5.1928 i Vandborg pr. Lemvig. Forældre: gårdejer Niels Præstholm og sygeplejerske Anne Marie Præstholm, født Houlind. Gift 1954 med Ingibjörg Fridrika Marjun Reynberg. Klassisk-sproglig studentereksamen fra Rønde Kursus 1950. Lægevidenskabelig embedseksamen ved Århus Universitet 1959. Turnustjeneste ved Viborg amts og bys sygehus. 1960 påbegyndt speciallægeuddannelse i diagnostisk radiologi samme sted. Sideuddannelse ved kirurgisk afdeling på Dronning Alexandrines Hospital i Tórshavn og medicinsk afdeling på Centralsygehuset i Nykøbing F. 1964 reservelæge og siden l. reservelæge ved røntgenafdelingerne på Københavns Amtssygehus i Gentofte og Glostrup og på Rigshospitalets neuroradiologiske afdeling. Speciallægeanerkendelse i diagnostisk radiologi 1967. 1973 overlæge ved Røntgenafdeling I, Bispebjerg Hospital. Forfatter til en række tidsskriftartikler om røntgendiagnostiske emner, især omhandlede røntgenkontraststoffer. Under ansættelse som klinisk assistent på Rigshospitalets neuroradiologiske afdeling i 1968-69 og som frivillig assistent på Københavns Universitets institut for eksperimentel kirurgisk forskning påbegyndt eksperimentelle undersøgelser over brugen af røntgenkontraststoffer til myelografi og cerebral ventrikulografi. Modtaget økonomisk støtte til denne og andre opgaver fra Statens lægevidenskabelige forskningsråd.

Dr. med. på en flerhed af afhandlinger over dette neuroradiologiske emne, som blev afsluttet med en sammenfattende oversigtsartikel: »Experimental evaluation of contrast media for use in the cerebrospinal fluid space.« Afhandlingen blev antaget til forsvar den 25.1.79.

William Petersen Paaske, reservelæge ved Medicinsk afd. P, Rigshospitalet, født 12. juni 1948 i Nykøbing F.

Nysproglig student, Statsgymnasiet Schneekloths Skole, juni 1966. Lægevidenskabelig embedseksamen, Københavns Universitet, juni 1974. Scholar- og kandidatstipendium ved Medicinsk-fysiologisk Institut B 1973-74 og 1974-77, klinisk uddannelse siden marts 1977 ved Kirurgisk afd. D og Medicinsk afd. P, Rigshospitalet, og Klinisk-fysiologisk afd., Bispebjerg Hospital.

Modtaget legater og støtte fra Det lægevidenskabelige Fakultet, Det lægevidenskabelige Forskningsråd og Hjertereforeningen. NATO Advanced Study Fellowships 1975 og 1977.

Videnskabelig produktion omhandler overvejende kredsløbets fysiologi og patofysiologi.

Dr. med. for afhandlingen »Kapillærpermeabilitet – En oversigt« (FADL's Forlag, København, 1979) samt 6 tidligere publicerede artikler om dette medicinsk-fysiologiske emne.

Disputatsen blev antaget til forsvar 12. februar 1979.

Sven Nybo Rasmussen, lektor ved Medicinsk-fysiologisk Institut B, Københavns Universitet. Født 6.6.1939 i Hellerup. Student fra Lyngby Statsskole 1957. Lægevidenskabelig Embedseksamen fra Københavns Universitet 1964. Klinisk uddannelse på Københavns Kommunehospital og Frederiksborg Amts Centralsygehus, Hillerød (turnustjeneste). Fra 1966 tilknyttet Medicinsk-fysiologisk Institut B.

Videnskabelig virksomhed indenfor følgende emner: Sukkerarten galaktoses behandling i katte-nyren, måling af den totale nyregennemblødning på katte, ændringer i blodets viskositet som følge af hyperosmolalitet af plasma, studier over regionale erythrocyt- og plasmavolumina i rotte-nyren under forskellige diuresetilstande, måling af erythrocyt- og plasma-indløbshastigheder i den indre nyremarv hos rotter. 7 arbejder indenfor sidstnævnte to emnekredse danner grundlag for disputatsafhandlingen: »Intrarenal distribution of red cells and plasma with special reference to inner medullary blood circulation«. Afhandlingen blev antaget til forsvar 15. november 1978.

Dennis Raahave, dr. med. på afhandlingen: »Bacterial densities in operation wounds«. Antaget af Københavns Universitet d. 1.5.1979.

Jeg er født d. 20.9.1938, som eneste barn af Vera Marie Jacobsen (f. d. 24.12.1911) og Hans Christian Raahave (f. d. 1.8.1905), begge ud af sjællandske bondefamilier. Min opvækst foregik i

Sydhavns-kvarteret i København, hvor jeg efter 5. klasse forlod Baunehøjskolen, for at cykle ind til Metropolitanskolen i de næste 7 år. Mine notater viser, at denne periode blev stærkt bestemmende for min udvikling. Ved indgangen til gymnasiet sejrede naturvidenskaberne ved en fornuftsbetonet afgørelse over de klassiske sprog (og det mere litterære), som jo altid senere kunne dyrkes langs vejen, ligesom en spirende forfatter-skuespillertrang og journalist-fotograf-epoke med spredte offentliggørelser, blev skrinlagte som realistiske muligheder for en fremtidig profession.

Efter studentereksamen i 1957 begyndte jeg at studere medicin ved Københavns Universitet. De første år var kaotiske på alle fronter, men efter 1. del kom der mere skik på tingene, og d. 23.6.1965 blev jeg medicinsk kandidat. Forlængst var jeg da blevet indfanget af kirurgien. Den væsentligste del af denne uddannelse er foregået på store kirurgiske afdelinger (Glostrup, Sct. Joseph, Bispebjerg samt Rigshospitalet); 14 kurser er gennemgået i relation hertil. Speciallægeanerkendelse erhvervede jeg i kirurgi d. 18.4.1977, og jeg er nu i færd med at gøre en grenuddannelse i kirurgisk gastroenterologi (mave-tarmsygdomme) færdig. Sideløbende med den lange uddannelse har jeg undervist ved forskellige sygeplejeskoler, været læret på kurser for kirurger samt været lærer i klinisk kirurgi ved Københavns Universitet, hvor jeg for tiden er undervisningsassistent; endvidere deltaget i tilrettelæggelsen af kurser, symposier og kongresser.

Min sideløbende klinisk/eksperimentelle forskning har omhandlet infektion og kirurgi (24 afhandlinger, 14 foredrag i videnskabelige selskaber) førende til disputatsarbejdet om bakterietætheder i operationssår; denne afhandling havde tillige et forskningsmetodologisk aspekt. Derudover har jeg publiceret 15 andre arbejder i fagtidsskrifter.

Til det videnskabelige arbejde har jeg modtaget stor støtte fra Statens lægevidenskabelige forskningsråd, men også private fonds og legater har ydet betydelig hjælp, således Novos fond, Carl J. Beckers fond, C. C. Klestrup og hustru Henriette Klestrups mindelegat, Carl og Ellen Hertz's legat til dansk læge- og naturvidenskab, Det Classenske Fideicommiss' boglegat og fra Københavns Universitet, professor Gundelach Møllers legat.

Min interesse for idræt og sport har jeg stadig kunnet bibeholde gennem hele denne periode som læge, lærer og videnskabsmand. Dette har på det sidste udmøntet sig i træning af det danske hold i cricket til VM-1979 (selv tidligere landsholdsspiller) samt i uddannelse af trænere i Dansk Badminton Forbund (selv aktiv konkurrencespiller), samt naturligt varetaget lægelige opgaver i forbindelse med forebyggelse og behandling af idrætsskader.

Det kirurgisk/videnskabelige liv håber jeg at kunne fortsætte efter de allerede afstukne retningslinier, ligesom det aktive idrætsliv, for i få ledige stunder også at kunne hellige mig litteratur og musik eller skrive breve.

Siden studenterdagene har jeg været gift med Kate Jørgensen (f. d. 26.9.1938), ledende laborant. Vi har 3 børn, Christian (f. d. 7.7.1966), Claus (f. d. 10.3.1970) og Dorte Raahave (f. d. 29.3.1973).

Lars Tougaard, født 7.10. 1945 på Frederiksberg. Dimitteret 1964, Frederiksberg Gymnasium. Cand. med. Københavns Universitet, 1971. Modtaget legat fra Nordjyllands lægevidenskabelige forskningsfond.

Videnskabelig produktion: Har udarbejdet publikationer omhandlende følgende emner: Blæreslimhindelæsioner efter kateter en demeure; udarbejdet en metode til bestemmelse af mineraliseringsgraden i knoglevæv og undersøgt denne parameter ved en række metaboliske knoglesygdomme; udarbejdet et nomogram til at følge ændringer i nyrefunktionen; undersøgt ændringer i det hæmatopoietiske væv med alderen; en kontrolleret undersøgelse af 1-hydroxyvitamin-D's effekt hos uræmiske patienter; undersøgt high ceiling diureticas indflydelse på parathyroidea-funktionen.

Dr. med. på afhandlingen: »Knoglers mineraliseringsgrad bedømt ved knogle phosphor/hydroxyprolin ratio«, antaget 6.6.1979.

Per Bjørn Vestergaard, Chief of Psychiatric Research, Rockland Research Institute, Orangeburg, New York. Født 30/8 1920, Firenze, Italien. Student Hovedstadskommunernes kursus 1938. Lægeeksamen vinteren 1947 ved Københavns universitet.

Videnskabelig virksomhed har omfattet områderne mineralstofskiftet, endokrinologi, psykoendokrinologi, endokrinologisk forskning i relation til kræft- og hjertelidelser, psykofarmakologi, stofmisbrug og automatiserede, biokemiske analyser med elektronisk databehandling med en samlet produktion på 80 arbejder.

Dr. med. på arbejdet »The multicuvette general analytical system for combined multi-column chromatography and high capacity single substance and group analyses and its application to steroid analyses.« Afhandlingen antaget 19/9 1978.

Knut Wallevik, videnskabelig assistent, født 5. august 1933 i Rouen, Frankrig. Student 1952 fra Statens og hovedstadskommunernes kursus. Regensen 1956-1959. Cand.med. sommeren 1960. Indtil 1963 ansættelser ved hovedsagelig medicinske afdelinger i København. B-autorisation som læge 1965. Kursus i de for Medicinen Basale Videnskaber 1963-1964.

1963-1966 kandidatstipendiat ved Københavns Universitet med tilknytning til Carlsberglaboratoriets kemiske afdeling (august 1963-november 1965) og Finsenlaboratoriet. 1966-1969 universitetsadjunkt ved Københavns Universitet med tilknytning til Finsenlaboratoriet, dog 1968-1969 gæst ved Department of Biochemistry, University of Oregon, Eugene, U.S.A. hos professorerne Francis Reithel og John Schellman. Siden 1970 videnskabelig assistent ved Finsenlaboratoriet.

Dr. med. 1979 på en afhandling med titlen: »In Vivo Structure and Stability of Serum Albumin in Relation to its Normal Catabolism«. Afhandlingen er en oversigt, der bygger på proteinkemiske og fysiologiske enkelt-artikler. Afhandlingen blev antaget til forsvar den 6. februar 1979.

Det humanistiske fakultet

Niels Davidsen-Nielsen. Lektor ved Engelsk Institut, Københavns Universitet. Født den 14. september 1937. Søn af pastor Laurids Nielsen og Betty, født Davidsen. Nysproglig student fra Sønderborg Statsskole 1955. Cand.mag. i engelsk (hovedfag) og legemsøvelser januar 1966 og cand.art. i fonetik januar 1969, Københavns Universitet.

Har til forskning og studierejser modtaget støtte fra bl.a. Statens humanistiske Forskningsråd, British Council og American Council af Learned Societies. Seniorstipendium ved Københavns Universitet 1973-75.

Videnskabelige arbejder inden for engelsk fonetik og teoretisk fonologi. Publikationer i bogform: »Engelsk Fonetik« (København 1970), »Engelsk udtale i Hovedtræk« (København 1975), »English Phonetics-Translated and Adapted for Use in Norway« (Oslo 1977), »Neutralization and Archiphoneme – Two Phonological Concepts and Their History« (København og München 1978).

Dr. phil. på afhandlingen »Fonologisk neutralisation og dette begrebs anvendelse ved analysen af engelsk sp, st, sk.« Afhandlingen blev antaget den 20. marts 1979.

Arne Schnack, universitetslektor (Romansk Institut, København). Født 29. oktober 1942, Frederiksberg. Nysproglig studentereksamen 1961, Aurehøj Statsgymnasium. Cand. mag. (fransk/dansk), Københavns Universitet vinteren 1967/68. Har publiceret bøger og artikler om tekstanalytiske og litteraturhistoriske emner. Københavns Universitets guldmedalje 1973 for afhandling om forholdet mellem nyere lingvistiske og litteraturvidenskabelige metoder. Dr. phil. 1979. Disputatsens titel: »Animaux et paysages dans la description des personnages romanesques

(1800-1845)« (Etudes Romanes, numéro spécial 19, Akademisk Forlag). Antagelse 24. april 1979.

Heinz Genge, univ. doc. Født i Berlin 5.6.34. 1953 Abitur Berlin, Tysk Dr. phil. 1964 i assyriologi (hovedfag), arkaeologi og islamistik som bifag. 1965/75 knyttet til Aarhus' universitetet som amanuensis i klassisk og nærorientalsk arkæologi, undervisningsassistent i Gammel Testamente. Stipendiat (kandidatstipendiat, stipendiat lønnet af undervisningsministeriet og Statens Humanistiske Forskningsraad).

Produktion: 1. Stelen neuassyrischer Könige. Teil I: Die Keilinschriften Diss. 1964, ad modum laudabilis (karakter) trykt 1965, 320 sider. 2. Sinn und Bedeutung der Menhire. Jahrb. f. prähist. u. ethnograph. Kunst 22. Bd. 1966/69. 3. Zum 'Lebensbaum' in den Keilschriftkulturen Acta Orientalia XXXIII 1971. 4. Versuch einer Abraham-Datierung. Beiträge zu Geschichte, Kultur und Religion des Alten Orients (In memoriam E. Unger) 1971. 5. Bibliographie Eckhard Ungers 1913-1966, ibid. 6. Nordsyrisch-südanatolische Reliefs. Eine archäologisch-historische Untersuchung, Datierung und Bestimmung. I: Text, II: Abbildungen. Anmerkungen Det Kgl. Danske Videnskabernes Selskabs Historisk-filosofiske Meddelelser 49: 1 og 2. København 1979.

Dansk dr. phil. 1979 i nærorientalsk arkæologi ved Københavns Universitet.

Disputatsens titel, se produktion nr. 6, arkæologi. Antagelsesdato: 4. maj 1976.

Finn Ove Hvidberg-Hansen, født 9. sept. 1935 i Maribo; søn af provst Børge Valdemar Hvidberg-Hansen og hustru Martha Ingeborg, f. Larsen. Nysproglig student fra Vejle Gymnasium 1954; cand. theol. fra Københavns Universitet ved sommereksamen 1961; modtog i studieårene økonomisk støtte ved Regens og kommunitet (1957-61). Gift 5. marts 1963 med statspr. musikpædagog Ingrid Johanne, f. Nielsen; tre børn: Poul, Gertrud og Therese. Tog i 1968 den theologiske licentiatgrad på en afhandling indenfor den gammeltestamentlige disciplin, titel: »Guldkalvens ødelæggelse – en omformet frugtbarhedsrite? En religionshistorisk undersøgelse af Exodus 32,20 og andre gammeltestamentlige beretninger om gudebilleders ødelæggelse« (247 s.); desuden skrevet artikler m.v. i Acta Orientalia og Dansk Teol. Tidsskrift. Det humanistiske fakultet ved Københavns Universitet antog d. 27. juni 1978 afhandlingen: »La Déesse TNT. Une étude sur la religion canaanéo-punique«, t.I-II, til forsvar for den filosofiske doktorgrad. Afhandlingen kan betegnes som et filologisk-religionshistorisk arbejde indenfor det semitiske kulturområde.

Bent Jensen, lektor ved Institut for Samtidshistorie, Københavns Universitet. Født 10-5-1938 i Kjellerup. Nysproglig studentereksamen fra Rønde Kursus 1960 efter uddannelse som elektriker med svendeprøve 1958. Aftjent værnepligt 1960-1962. Skoleembedseksamen i historie og russisk sommeren 1969. Amanuensis i samtidshistorie 1969-1972, kandidatstipendiat 1972-1975 og forskningsstipendiat 1975-1976. Lektor ved Institut for Samtidshistorie siden 1976. Støtte fra Statens humanistiske forskningsråd til forskningsrejser til London, Paris, Stockholm og Moskva. Jeg er søn af slagtermester Aksel Marius Jensen og kontorassistent Mette Kristine Jensen, f. Knudsen. Gift med arkivar, cand. mag. Birgit Bjerre Jensen. Vi har to børn: Jakob og Hanne Louise Bjerre Jensen, f. hhv. 1970 og 1972.

Videnskabelig produktion: »Dansk-russiske relationer 1697-1709«, Historie VIII, 4 (1970). »Studiet af Danmarks nyeste historie i Sovjetunionen«, Historisk Tidsskrift 12. rk. bd. V (1971). »Oktoberrevolutionen og danske erhvervsinteresser i Rusland«, Historie X, 2 (1973). »Den danske gesandt i Petrograd, Harald Scavenius' syn på omvæltningerne i Rusland 1917-1918«, Danske Magazin 8. rk. 4. bd. (1973). »Påskekrise og Ruslandspolitik. En mytes tilblivelse, vækst og forfald«, Historisk Tidsskrift bd. 78 (1978). »Det bolsjeviske Ruslands historie 1917-1928«, Sovjetunionens historie 1917-1970. En forskningsoversigt. Red. af Niels Erik Rosenfeldt, Jysk Selskab for Historie/Universitetsforlaget i Aarhus 1979. Danmark og det russiske spørgsmål 1917-1924. Dansk Ruslandspolitik fra bolsjeviskernes magterobring til anerkendelsen af det bolsjeviske regime de jure, Jysk Selskab for Historie/Universitetsforlaget i Aarhus 1979. På-

skekrise og Ruslandsforhandlinger. Sammenhæng eller sammentræf? Historiske kilder. Red. af Rudi Thomsen, Gyldendal 1979. Købmænd og kommissærer. Oktoberrevolutionen og dansk Ruslandspolitik 1917-1924, Gyldendal 1979.

Dr. phil. på afhandlingen »Danmark og det russiske spørgsmål 1917-1924.« Disputatsen antaget 27-6-1978.

Hans Kirchhoff, lektor v. Institut for Samtidshistorie, Københavns Universitet. F. 9.10.33 i København. Søn af grosserer Erik Kirchhoff og Juliane Marie Kirchhoff, f. Larsen. Nysproglig student fra Lyngby Statsskole 1952. Skoleembedseksamen ved Københavns Universitet 1961 med historie som hovedfag og legemsøvelser som bifag. Gift 1956 m. småbørnspædagog Inger Schlanbusch. Tre børn: Camilla, Øyvind og Olav.

Videnskabelig ass. ved Udgiverselskab for Danmarks Nyeste Historie 1961-67; kandidatstipendium v. Københavns Universitet 1967-70; ansat som amanuensis v. Institut for Samtidshistorie og Samfundsfag; 1972 udnævnt til lektor.

Prof. Wimmers legat 1978.

Disputats (historie): »Augustoprøret 1943. Samarbejdspolitikens fald. Forudsætninger og forløb. En studie i kollaboration og modstand« antaget 9.2.78.

Erik Helmer Pedersen. Lektor. Født 6. juli 1932 i Skovby sogn ved Bogen. Skoleembedseksamen i historie og dansk ved Københavns Universitet 1966. Oppebar kandidatstipendium 1973-76. Blev pr. 1. februar 1968 ansat ved Institut for økonomisk historie med særligt henblik på forskningsarbejde (projektets: »Priser og lønninger i Danmark 1660-1800«). Efter afslutningen af dette projekt er jeg overgået til normal universitetslærervirksomhed med speciale i landbrugets historie i nyere og nyeste tid. Endvidere har jeg i min undervisning og forskning beskæftiget mig med emigrationshistorie (studieophold i U.S.A. efteråret 1978). Udover artikler og anmeldelser m.m. har jeg skrevet »Hedesagen under forvandling. Det danske Hedeselskabs historie 1914-1966« (1971) og »Landbrugsraadet som erhvervspolitisk toporgan 1914-66. Studier i de danske landbrugsorganisationers historie« (disputats, 1979).

Dr. phil. på nævnte afhandling »Landbrugsraadet som erhvervspolitisk toporgan« – en historisk afhandling, antaget 23. januar 1979.

Ib Damgaard Petersen, universitetslektor. Født 31.10.1933 i Birkerød. Student fra Birkerød Statskole (mat.nat.) 1952. Cand.mag. fra Københavns Universitet, sommeren 1962. (Historie/fransk).

Legater og understøttelser: 1956/57 – Fransk statsstipendium til studier i samtidshistorie og international politik ved Sorbonne og Institut des Sciences Politiques. 1963-69: Kandidatstipendiat og universitetsadjunkt ved Københavns Universitet m.h.p. studier over samtidshistorie, international politik og konflikter. 1971 – Bevilling fra Statens almindelige Videnskabsfond som støtte til studieophold ved flere amerikanske universiteter m.h.p. udvikling af kvantitative forskningsmetoder. 1972 – Bevilling fra Fonden til Fædrelandets Vel som støtte til historisk-sociologisk undersøgelse over den danske modstandsbevægelse. 1976/77 – Bevilling fra Dansk Udenrigspolitisk Institut som støtte til videreudvikling af kvantitative forskningsmetoder i grænseområdet mellem samtidshistorie og international politik. 1977 – Stipendium (Wolfson scholarship) fra The British Academy til studier ved University of Lancaster over kvantitative forskningsmetoder.

Videnskabelig produktion: Afhandlinger om samtidshistorie, beslutningsprocesser, interaktions- og magtteori, international politik og cybernetik i danske og udenlandske tidsskrifter. Bidragyder til lærebøger og antologier i samtidshistorie og international politik. Redaktør/forfatter af det biografiske værk: Faldne i Danmarks Frihedskamp 1940-45. (Gyldendal 1970).

Monografier: Et internationalt systems sammenbrud, Munksgaard 1969, Handlingsparametre i udenrigspolitiske beslutningsprocesser, Gad 1972. Mod-eliten, træk af den danske modstands-

bevægelses opståen og udvikling, Københavns Universitets Institut for Samfundsfag 1978 (Udgivet med støtte fra Københavns Universitet). *Laws of Development of Cybernetic Systems, the Case of the Sino-Indian Border Conflict 1959-64*. Københavns Universitets Institut for Samfundsfag 1978. *Laws of Development of Cybernetic Systems, the Case of the Sino-Soviet Border Conflict 1963-73*, Københavns Universitets Institut for Samfundsfag, 1979.

Dr. phil. 1979 på afhandlingen: »Kybernetiske systemers udviklingslove,« Københavns Universitets Institut for Samfundsfag, i kommission hos forlaget Politiske Studier, 1979. Tværfagligt samfundsvidenskabeligt arbejde med hovedvægten på udviklingen af en ny kvantitativ forskningsmetodik illustreret ved eksempler hentet fra udenrigspolitik og international politik i perioden 1939-73. Afhandlingen antaget 19. dec. 1978.

Henrik Carl Trolle Steenstrup. Førstebibliotekar ved Publikumsafdelingen, Odense Universitetsbibliotek. Født 28/12 1934 i Vaasa, Finland. Student Johannesskolen, Frederiksberg, 1952. Cand. jur. 1957. Sekretær og fuldmægtig i Centraladministrationen. Ministersekretær i Undervisningsministeriet 1966-70. Cand.mag. (østasiatiske-sprog) 1971. 1971-72 lektor i dansk sprog og kultur ved Tokai-universitetet, Japan. 1972-74 og 1977-78 forskningsbibliotekar ved Det Kgl. Biblioteks Østasien-depot på Centralinstitut for Nordisk Asienforskning, og konsulent ved instituttet. 1974-77 seniorstipendium fra Københavns Universitet; Ph.D. (Harvard) 1977. 1978 førstebibliotekar ved Publikumsafdelingen, Odense Universitetsbibliotek. 1979 tillige ekstern lektor i Øst- og Sydøstasiens historie ved Københavns Univ.

Har udgivet kildeoversættelser og artikler vedr. Japans ældre og nyere retshistorie, idéhistorie og politisk historie, samt om Nordens forbindelser med Japan. Dr. phil. på afhandlingen »Hōjō Shigetoki (1198-1261) and his Role in the History of Political and Ethical Ideas in Japan«, no. 41 i Centralinstitut for Nordisk Asienforskningsmonografiserie, Curzon Press, London & Malmö 1979. Til udgivelsen ydede Statens Hum. Forskningsråd støtte. Disputatsen antoges 24/10 78.

Gift med Sirkka Liisa, f. 1934 i Taipalsaari, Finland.

Naturvidenskabelige fakultet

Jens Bang, lektor, dr. scient., Niels Bohr Instituttet. Født 4. februar 1929 i København. Student 1947 fra Frederiksberg Gymnasium.

Cand. scient., 1954, mag. scient 1955. Accessit 1954 for afhandling om metoder til bestemmelse af kernerne momenter. I 1957-58 CERN stipendiat, 1959 Nordita stipendiat, derefter ansat ved Niels Bohr Instituttet. Flere langvarige ophold ved JINR, Dubna, USSR og ISN, Grenoble, Frankrig (her som professor i 1975). Modtog 1954 Lørup legatet.

Har skrevet ca. 70 videnskabelige arbejder, hovedsagelig om kernefysik, dog også om ionisation ved atomare sammenstød.

Dr. scient. på afhandlingen: »Sturm-Liouville Functions in Nuclear Physics Calculations«, der beskæftiger sig med det kernefysiske problem at beskrive stationære tilstande på en måde, der kan anvendes i partikeloverførselsreaktioner. Antaget til forsvar 23/1 1979.

John Hyttel. Farmakolog. H. Lundbeck & Co. A/S. F. 28-3-1945, Frederiksberg. Mat. nat. student, Gl. Hellerup Gymnasium 1963. Cand. scient. i biokemi med farmakologi som speciale, Københavns Universitet, januar 1970.

Har siden 1970 forestået den farmakologisk biokemiske forskning inden for psykofarmakaområdet på farmakologisk og toksikologisk afdeling på H. Lundbeck & Co. A/S. Har, delvis sammen med andre, publiceret en række værker inden for psykofarmakaområdet.

Dr. scient. på afhandlingen: »Neurochemical effects of neuroleptic drugs. A study of in vitro effects and the acute and long-term changes in brain after single doses of neuroleptics to mice«.

Disputatsens emne falder indenfor den biokemiske farmakologi. Antaget den 6. februar 1979.

Jørgen Bagger Kirkegaard. Universitetslektor ved Københavns Universitets zoologiske Museum. Født d. 18. november 1920 på Frederiksberg. Dimitteret 1939 som matematisk student fra Frederiksberg Gymnasium. Skoleembedseksamen i naturhistorie og geografi ved Københavns Universitet i 1947.

Blev i 1947 ansat ved Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser, hvilket resulterede i et par afhandlinger om fiskeribiologiske emner. Fra 1954 ansat ved Zoologisk Museum og har her især skrevet en række afhandlinger om polychaeter og pogonophorers systematik og zoogeografi specielt fra museets samlinger fra dybhavet.

Dr. scient. i zoologi på fem afhandlinger med fællestitlen: Polychaetfaunaen i den centrale del af Nordsøen i årene 1950-55 og produktionen af polychaeter på Doggerbanken i 1951. Afhandlingerne blev antaget d. 3. juli 1979.

Jørgen Otzen Petersen, lektor ved Københavns Universitets Astronomiske Observatorium. Født 5.5. 1935 i Gram, Sønderjylland. Matematisk studentereksamen 1954 fra Vejle Gymnasium. Cand. mag. og mag.scient. med matematik, fysik, kemi og astronomi (hovedfag) fra Københavns Universitet 1960. Universitetets guldmedalje 1965.

Ansæt ved Astronomisk Observatorium 1960. Hovedforskningsområdet var først teoretiske undersøgelser af stjerners opbygning og udvikling og senere stjerners pulsationsegenskaber. Jeg har især arbejdet med nøjagtige bestemmelse af stjerners aldre, masser og radier og anvendelsen af disse data i astrofysiske problemstillinger.

Dr. scient. på afhandlingen »Some Problems in Stellar Evolution and Stellar Pulsation Theories: Selected Methods for Accurate Determinations of Stellar Ages, Masses, and Radii, and Some Applications of These and Other Data for Test and Further Development of the Theories of Stellar Evolution and Pulsation« sammen med 12 tidligere publicerede arbejder. Disputatsen blev antaget den 13. marts 1979.

Lars Phillipsen Prahm. Videnskabelig medarbejder ved Miljøstyrelsens Luftforureningslaboratorium. Fødselsdag: 1.5.1944, Århus. Kandidat fra Danmarks tekniske Højskole som cand.polyt., 1.2.1971 fra elektrofysik retningen med plasmafysik som speciale.

Videnskabelig produktion samt fondsstøtte: Ud over et par videnskabelige publikationer indenfor emnet plasmafysik ligger hele det videnskabelige arbejde og publiceringer indenfor det område af fysikken, som betegnes meteorologi, specielt meteorologiske luftkvalitetsmodeller. De væsentligste videnskabelige resultater består i bidrag til bekræftelse af teorier for fjerntransport af forurenende stoffer i atmosfæren, udvikling af luftkvalitetsmodeller baseret på den spektrale matematiske-numeriske metode, samt indledende formulering af en ny fysisk teori for turbulent diffusion baseret på en spektral formulering. Samtlige projekter er gennemført i nært samarbejde med en række kolleger, som har været tilknyttet på basis af bevillinger fra statens forskningsråd. Projekterne har været gennemført i tæt kontakt til udenlandske forskningsinstitutter, samt som led i internationale forskningsprojekter dels OECD-projektet til undersøgelse af fjerntransport af luftforurening dels projekter koordineret af NORDFORSK og på det seneste af EF-kommissionen.

Dr. scient. på disputatsen: »Undersøgelser af luftkvalitet på lokal og regional skala ved numerisk simulering.« Henrørende under fagområdet: Fysik, specielt meteorologi. Disputatsen er antaget til forsvar ved Københavns Universitet 16. februar 1979.

Peter Friis Touborg. Lektor ved Odense Universitet. Født 6. januar 1944 i København.

Akademisk uddannelse: Civilingeniør (elektrofysik), 1968 fra Danmarks tekniske Højskole. Teknisk licentiat, 1971 fra Danmarks tekniske Højskole.

Videnskabelig produktion: Licentiatprojekt samt 18 artikler hovedsageligt indenfor området magnetisme i faste stoffer.

Dr. scient. på afhandlingen: »Experimental Investigations of the Crystal Fields in the Rare-

Earth Metals and their Alloys.« Afhandlingen henhører til den videnskabelige disciplin: faststoffysik. Antaget 27. april 1979.

Niels Erling Winsløv Veje, lektor ved Fysisk Laboratorium II, H.C. Ørsted Institutet. Født 23.5.1939 i Vanløse. Student 1958 fra Falkonergårdens Gymnasium. Mag. scient. sommeren 1964 fra Universitetets Institut for Teoretisk Fysik, det nuværende Niels Bohr Institut, med speciale indenfor eksperimentel kernefysik.

Kandidatstipendium 1964-66 ved Niels Bohr Institutet, ansat 1966 ved Fysisk Laboratorium II, først som amanuensis, nu som lektor.

Forskningsområdet har hovedsageligt været eksperimentelle undersøgelser af ydreskalsexcitationer i atomare kollisioner, dels i gasser og dels i faste stoffer. Undersøgelserne er delvis udført ved Forskningsinstitutet for Atomfysik, Stockholm og Fysisk Institut, Århus Universitet. Arbejderne har været støttet af Statens naturvidenskabelige Forskningsråd, Carlsbergfondet og Nordiska Kommiten (ca. 60) i internationale tidsskrifter og i forbindelse med kongresser.

Dr. scient. på hovedafhandlingen: »Experimental Studies of Rydberg-State Excitations in Ion-Atom Collisions and in Beam-Foil Interactions«, sammen med 14 tidligere afhandlinger.